

DE BAAS IS OP REIS

Door Luc KERKHOF

Personages:

(5 Dames & 5 Heren)

FRED : 40

MAURICE : 45, zijn zwager

COLETTE : 35, zijn vrouw

BETTY : 40, zijn schoonzuster

SINT PIETER : 50

VAN GORP : 45, secretaris van St Pieter

ADELE : 50, kokkin in de hemel

YVONNE : 60, moeder van Colette en Betty

ODRADA : engel

ROVER :

Decor:

Dit zou de centrale plaats in de hemel moeten voorstellen. Midden: een tafel plus stoelen en een kleine bureau waarop een oude typemachine staat. Rechts: boekenkast die vol zit met dossiers. Ergens tegen de rechtse wand is een venster voorzien van waaruit men met een verrekijker kan observeren wat er in de hel gebeurt. Fond centraal: prachtig versierde troon. Links achteraan: opening waar men binnen en buiten kan lopen. Links vooraan: deur naar de keuken. Er is ook een rode telefoon voorzien.

Men kan het decor schikken met gekleurde wanden en folie. Verder bestaat er gelegenheid om het decor naar eigen mogelijkheden aan te kleden.

Kleding:

-Enkel St Pieter en Odrada zijn goddelijk gekleed.

-Van Gorp, met brilletje, draagt een geruit maatpak dat enkele maten te klein is.

-Adèle draagt de kleding van een kok.

PROLOOG:

Aangepaste zetstukken of gesloten doek.

Op een avond in een steegje. Fred Bollen met de handen in z'n zakken komt traag aangekuierd. Maurice is wat achterop. Ze monstere de omgeving en genieten van een zwoele zomeravond. Ze zijn duidelijk gekleed in zomerkleding, hoedje, gekleurd hemd.

FRED: Allé Maurice, waar blijft ge?

MAURICE: Zo'n stad is toch prachtig, hé Fred.

FRED: Ja en zeker nu dat ons vrouwen er niet bij zijn. Nu kunt ge toch eens fatsoenlijk rondkijken.

MAURICE: Wat zouden ons vrouwen nu aan 't doen zijn?

FRED: Ge moet nu niet beginnen te zagen over onze vrouwen, hé Maurice. Die zitten aan de zee en laat die daar maar stillekes doen. Die zitten daar goed.

MAURICE: Ik vind toch dat ze de laatste tijd nogal dikwijls naar zee gaan.

FRED: Allé voor die paar dagen dat ze daar blijven logeren. Ik geloof dat ge uw Betty al begint te missen.

MAURICE: Missen...? Laat me niet lachen. Voor mijn part mag ons Betty daar aan zee blijven wonen.

FRED: En mijn Colette erbij! Dat is eens wat anders hé! Wij gaan vanavond de bloemekes buitenzetten! Al sjans dat ons vrouwen gezusters zijn of ik had u nooit gekend.

MAURICE: Ik hoop maar dat ze niet worden zoals hun moeder of we gaan nog iets meemaken voor we oud en versleten zijn!

FRED: Yvonne, onze schoonmoeder is al drie maanden dood. Daar spreken we niet meer over!

MAURICE: Soms vraag ik me wel eens af waarom we eigenlijk getrouwd zijn. Wat heeft het allemaal voor nut? Wat hebben wij al wel niet gemist in ons leven?

FRED: Daarom moeten we er nu van profiteren, nu dat ze er niet bij zijn. Mijn leven bestaat uit niks anders dan werken, eten, slapen, opstaan en werken.

MAURICE: Wat moet ik dan zeggen? Ik zit meer op mijnen trein dan dat ik thuis ben. Voor mij bestaat er ook niks anders dan werken. Wij zijn geboren voor 't ongeluk. Wij zullen het ongeluk meedragen tot dat we sterven.

FRED: Maar vandaag, Maurice...! Vandaag voelen wij ons vrij zoals in de goede jaren. En vandaag gaan wij doen wat dat we al lang hadden moeten doen! Losbreken! De uren die ik in mijne camion zit en bij de mensen mazout ga leveren, die komen vandaag uit m'n knoken. Vandaag gaan we die achterstand van al die jaren inlopen!

MAURICE: Ik vraag me wel af wat ons vrouwen daar aan zee eigenlijk gaan doen! Ze kunnen niet eens fatsoenlijk zwemmen!

FRED: Op het strand in de zon gaan liggen. Maurice, zet die vrouwen uit uwe kop en denk aan iets anders! Ik krijg er maagzweren van als ik er wat veel aan denk. Voor ons schijnt de zon hier! Het wordt hoog tijd dat we eens gaan profiteren van 't leven want als ze den draad doorknippen is 't ermee gedaan! Ge ziet dat wel aan Yvonne. Van vandaag op morgen valt ze van den trap en schiet ze er hare kaas bij in!

MAURICE: Een schoon opruiming als ge 't mij vraagt.

FRED: We hebben de kans nog niet gehad om dat te vieren. Wel, vandaag gebeurt dat! Pas op, en we gaan niet in het eerste het beste café binnen hé! Daar

moet iets te zien zijn. Als ge begrijpt wat ik bedoel.

MAURICE: Als ons Betty moest weten dat ik hier rondliep dan kreeg ze 't aan haar hart!

FRED: Niks van aantrekken. Wij zijn hier en zij zijn ginder. Ge weet ook dat we beiden zwaar onder de sloef liggen. Door met die kwezels te trouwen hebben we ons in den afgrond gestort! We hadden misschien nog beter zelfmoord gepleegd!

MAURICE: Wij zijn sukkelaars, Fred. We worden elke week een dagje ouder en er gebeurt in ons leven verder niks! Helemaal niks!

FRED: (legt hand rond schouders van Maurice) Maurice, op dit moment heb ik lang gewacht. Ik heb 5 van die groen brieven in mijn binnenzak steken. Wel, die worden vandaag gewisseld! Eén voor één!

MAURICE: Ik heb er ook 5 bij!

FRED: Wel dan! We hadden dit al veel vroeger moeten doen.

MAURICE: Maar ze geven ons gewoon de kans niet!

FRED: Dat moeten zij weten! Vandaag pakken we onze kans! Mogen of niet! En laat het niet aan uw hart komen want ons vrouwen kopen ginder aan zee ook waar ze goesting in hebben.

MAURICE: Welke café gaan we binnen? Hier of daar?

FRED: We gaan hier EN daar binnen. We gaan alle café 's doen van hier tot thuis!

MAURICE: Hij die dat het 'trouwen' heeft uitgevonden moesten ze voor straf eens ne keer laten meegaan met ons Betty!

FRED: Dan zal ik maar zwijgen over ons Colette. (ernstig) En daarbij, ons Colette bedriegt me!

MAURICE: 't Is niet waar!

FRED: Ja, 't is wel waar! Eergisteren is ze nen hele nacht weggebleven. Toen ik haar 's anderendaags vroeg waar ze gezeten had zei ze dat ze de hele nacht bij haar vriendin Vera was geweest! En dat kan niet!

MAURICE: Waarom niet?

FRED: Omdat IK de ganse nacht bij Vera was! Maar daar mankeert nog meer aan mijn Colette!

MAURICE: Aan ons Betty ook. Ge weet dat ze bijgelovig is, hé Fred.

FRED: Ja. Dat heeft ons Colette ook nog, maar minder erg dan uw Betty.

MAURICE: Nu loopt het echt de spuigaten uit! 't Is al zo erg dat ze mijn dertiende maand terugstuurt!

FRED: Ze lopen regelrecht in het voetspoor van hun moeder. Die zou dat ook durven! Ze hebben net dezelfde slechte karaktertrekken als Yvonne.

MAURICE: Hoe kan het anders? Ge kent toch dat spreekwoord wel. De pruim valt niet ver van den boom!

FRED: Sorry Maurice, maar dat was wel een appel hé!

MAURICE: Dat is eender! Ik wil maar zeggen dat ze geen vin beter zijn dan hun moeder.

FRED: Kom Maurice, we gaan hier ergens binnen want ik begin stilaan dorst te krijgen!

MAURICE: Maar er moet iets te zien zijn hé! Anders kunnen we bij ons in den Duivenbond ook een pint gaan pakken.

FRED: Wat wilt ge eigenlijk zien, Maurice?

MAURICE: Euh... ik weet niet. Waar dat ze staan te dansen of zoiets! Ge verstaat me wel hé!

FRED: Nee, ik versta u niet!

MAURICE: Wel, ik wil iets zien hé.

FRED: Ja ja, maar de vraag is WAT dat ge wilt zien?

MAURICE: Wel euh... (minder luid) Ik zou eens graag vreemd gaan!

FRED: (verbaasd) Nu dat nog!

MAURICE: Is dat misschien teveel gevraagd? Iedereen doet het! Gij ook! En ik zou een brave huisvader moeten blijven!

FRED: Hebt ge dat nog nooit gedaan, Maurice?

MAURICE: Ge doet precies of dat gij dat elke dag doet!

FRED: Als leverancier van mazout kom ik veel bij eenzame vrouwen. Wat moet ne mens doen als ze hem de verboden vrucht op een schotelke aanbieden. Juist...! Toehappen. Als gezonde jongen zijnde kan ik dat maar moeilijk weigeren. Het vlees is zwak. Maar gij hebt daar allemaal gene last van. Als treinbestuurder bij de IJzeren Weg ziet gij niks anders dan kilometers treinrails en een koe in de weide die last heeft van diarree! Meer niet! Maar ik! Ik moet mijne mazout gaan afrekenen binnen, terwijl hun vent werken is!

MAURICE: Hoe voelde dat aan zo in de armen bij die Vera?

FRED: Bij Vera...? Oh la la...! Die kon kussen dat de nestels uit uw schoenen sprongen.

(Maurice volgt met grote ogen)

MAURICE: Is dat echt?

FRED: Kom kom Maurice, ge gaat me toch niet vertellen dat ge in heel uw leven nog maar één vrouw hebt gehad.

MAURICE: Eens ene keer heb ik het meegemaakt toen ik mijnen trein binnenreed. Een vrouw bleef alleen achter in ne wagon en 't was donker want ik stond met de late. En daar is 't dan gebeurd. 't Is wel jaren geleden, maar ik droom er nog elke nacht van. Een lichaam dat die had... oh la la...! Alles erop en eraan hé! 't Was juist een poppeke uit een etalage. Daar kunnen die kromme benen van ons Betty nog niet aan rieken!

FRED: Kom Maurice, het water komt me in de mond als ik eraan denk. Welke café doen we eerst? Die of die?

(Plots springt een vermomde rover tevoorschijn en richt een pistool op hen)

ROVER: Halt...! Blijven staan...!

MAURICE: (tot Fred) Die komt de weg vragen, denk ik.

ROVER: Zwijg! En geef me onmiddellijk al uw geld.

MAURICE: (tot Fred) Ik denk dat hij dorst heeft ook!

ROVER: Zwijg of ik jaag ne kogel door uwe kop!

FRED: Maar wij wilden hier gewoon een pint gaan pakken en...

(De rover duwt het wapen onder hun neus)

MAURICE: (tot Fred) Die weet zeker niet wat dat ge allemaal moet doen om een paar van die groen brieven te sparen!

FRED: Zwijg Maurice of we komen hier nooit levend uit!

(Fred en Maurice proberen tijd te winnen en maken in traag tempo de inhoud van hun portefeuille leeg. Maurice houdt elk bankbiljet naar het licht en sorteert)

MAURICE: Dat is ne goeie, dat is ne slechte, dat is...

ROVER: (onderbreekt luid) En zet er een beetje vaart achter!

FRED: Jamaar, er zitten brieven tussen die nog niet droog zijn!

ROVER: Hoe, nog niet droog zijn...?

MAURICE: We maken die zelf, ziet ge...!

ROVER: (kwaad) Houdt uwe mond en geef me dat geld! Allemaal!

MAURICE: (fluistert tot Fred terwijl de rover de biljetten controleert) Kunnen we niet gaan vluchten, Fred?

FRED: (fluistert) Als ik "ja" roep dan gaan we er als een pijl uit een boog vandoor.

MAURICE: En dat pistool dan...?

FRED: Dat zal ik wel regelen.

MAURICE: We zitten hier precies midden in een cowboyfilm.

FRED: Ssssst...!

ROVER: (brutaal) Genoeg gekletst nu! Ik wil al uw geld! Kom!

(De heren bereiden zich voor op de vluchtpoging)

FRED: (roept plots) Ja!

(Fred duwt de rover op de grond. Die blijft even versuft liggen. Fred en Maurice grijpen hun geld uit de handen van de rover en proberen te vluchten, maar ze lopen in tegengestelde richting waardoor ze enkele keren tegen elkaar botsen)

FRED: Langs daar, snul!

(Uiteindelijk kunnen ze vluchten. De rover kruipt recht en achtervolgt hen)

ROVER: (roept) Halt of ik schiet!

(Achter de coulissen horen we twee luide schoten)

EERSTE BEDRIJF:

- St Pieter wandelt traag door de kamer en dicteert een tekst aan Van Gorp die aan z'n bureau zit. Er ligt een hoop verfrommeld papier op, onder en naast het bureau.
- ST PIETER: (dicteert) ...maar aangezien de mogelijkheid bestaat dat de hel overbevolkt geraakt zou ik durven voorstellen...
- VAN GORP: (onderbreekt) St Pieter, 'voorstellen' met hoeveel "L" wordt dat geschreven?
- ST PIETER: (ironisch boos) Met 26! Hoe dikwijls moet ik u dat nog zeggen? Waar zijn we gebleven?
- VAN GORP: ...zou ik durven voorstelllllllll-len...
- ST PIETER: (vervolgt) ...dat er een nieuw gedeelte wordt bijgebouwd. We kunnen maar moeilijk op één van onze...
- VAN GORP: (onderbreekt) Op de "i" van moeilijk moet daar een puntje opstaan?
- ST PIETER: Op elke "i" moet een puntje staan, Van Gorp.
- VAN GORP: Pardon, soms moet het er naast staan. En soms staan er zelfs twee op! En dan zwijg ik nog van degene die eronder moeten staan!
- ST PIETER: Ge zult het nooit leren, Van Gorp. (vervolgt z'n tekst) We kunnen maar moeilijk een deel van de bevolking van de hel overhevelen naar den hemel!

(Van Gorp trekt de brief uit z'n typemachine en gooit het verfrommeld bij de rest)

- ST PIETER: Wat nu weer?
- VAN GORP: Sorry! Twee keren 'overhevelen' getikt!
- ST PIETER: Van u krijg ik het nog aan m'n maag! Weet ge dat?
- VAN GORP: Dat is van teveel te kaarten, St Pieter!
- ST PIETER: (reageert fel) Dat is niet van 't kaarten!

(De klokken beginnen te luiden)

- VAN GORP: St Pieter, er staat iemand aan de hemelpoort!
- ST PIETER: Laat maar binnen dan. Ge moet die mensen niet laten wachten.

(Van Gorp af. St Pieter leest ondertussen een deel van de verfrommelde brieven, schudt ontmoedigd het hoofd. Van Gorp komt binnen met Fred en Maurice)

- ST PIETER: (schudt hen de hand) Dat is Fred Bollen en Maurice Hanegreefs zeker. Welkom in den hemel, heren. Ik ben St Pieter en dat is Felix Van Gorp, mijne secretaris)
- FRED: Wat zegt gij allemaal? In den hemel...? Hoe...?
- MAURICE: Zijn wij dan dood?
- ST PIETER: Ja. Een halfuurtje geleden heeft men u vermoord!
- FRED: 't Is niet waar hé!
- MAURICE: Ik heb het u gezegd, hé Fred, dat we moesten gaan profiteren van 't leven! Kijk hier, onze draad is al doorgeknipt en we hebben nog niks gezien!
- ST PIETER: Ge hebt aan uw leven wat dat ge er zelf van maakt!

FRED: Het zijn anderen die ons leven leiden, St Pieter!

ST PIETER: Dan zullen die anderen daar misschien wel een goede reden voor hebben, wie weet! Kom Van Gorp, neem hun dossiers. We zullen uw leven eens efkes overlopen! (Van Gorp neemt twee dossiers) Daar ge beiden van oordeel zijt dat ge nog niks aan uw leven hebt gehad, zijn uw dossiers wel abnormaal dik, moet ik zeggen! We zullen eens efkes kijken. (leest in stilte) Dat ziet er allemaal vrij normaal uit. Precies dat ge van alles wat méér geprofiteerd hebt dan de gemiddelde persoon. We zullen eens beginnen met Fred Bollen. Gij hebt de meter van uwe mazout aan uwe camion helemaal ontregeld. Wat is de reden van deze bedrieglijke praktijken? Winstbejag?

FRED: (met rug tegen de muur, tracht zich te redden) Wel euh... St Pieter... (fluistert tot Maurice) Hij weet verdekke alles!

ST PIETER: Duizenden mensen hebt ge op deze manier bedrogen!

MAURICE: (tot Fred) Hoe? En mij rekent ge ook die valse prijs aan! (steekt hand uit naar Fred) Kom Fred, teruggeven! Nu!

FRED: Maar Maurice, ik heb niks meer!

MAURICE: Gij se smeerlap!

ST PIETER: Ik zie hier ook dat er nogal wat kruisjes staan achter de titel 'overspel'! Wat is dat? Aan één vrouw niet genoeg misschien?

FRED: Als ge dat 'een vrouw' kunt noemen!

ST PIETER: Er is hier in den hemel voorgesteld om vanaf volgend jaar voor elk overspel dat er gepleegd wordt een speldeprik te geven! Is 't niet Van Gorp?

VAN GORP: Ja, St Pieter.

ST PIETER: Ik vrees dat ze Fred Bollen dan onder een naaimachine moeten leggen!

MAURICE: (heeft moeite om z'n lach in te houden) Daar hebt ge mij niks van verteld, Fred?

FRED: Nee, ik zal alles zeggen!

ST PIETER: Maurice Hanegreefs, gij werkt bij de Ijzeren Weg, zie ik?

MAURICE: Dat klopt, St Pieter.

ST PIETER: Ik vraag me soms wel eens af hoeveel mensen daar eigenlijk werken!

MAURICE: De helft!

ST PIETER: Oh...! Ik begrijp het! Wat is er verleden jaar op 4 juli gebeurd? (leest) Een persoon van het mannelijk geslacht opzettelijk omver gereden. Achter een boerderij achterdoor en terug op spoor! Verklaar dat eens, Maurice!

MAURICE: Wat zoudt gij doen St Pieter, als er daar ene op de rails met z'n armen staat te zwaaien en roept: "Stop! Stop!" ?

VAN GORP: Ik zou hem dan ook omver rijden!

MAURICE: Wel, dat heb ik gedaan, maar ik had hem pas achter die boerderij!

ST PIETER: Ik lees hier ook dat ge zelfs durft punteren op uw werk en dan terug naar huis durft gaan...?

MAURICE: (met de rug tegen de muur) Wel euh...!

FRED: Daarom dat gij zoveel congé had!

MAURICE: Ge hebt gelijk, Fred. Ze weten hier alles!

ST PIETER: Ge bedriegt uwen baas. Dat is diefstal! Ik zou de volgende maal maar eens twee keren nadenken voor dat ge zegt dat ge aan uw leven niks hebt! Maar over 't algemeen zijt ge beiden nog bij de braafsten. Daarom dat we u naar den hemel hebben laten komen! Het kon evenzeer een statie verder

zijn! Ge weet toch wat dat dat daar is? Dat is de hel! Daar wordt ge geroosterd tot in het einde der tijden! Goed. Van Gorp, kunt gij noteren dat deze mensen zijn aangekomen? (Van Gorp kruipt terug achter z'n typemachine. St Pieter dicteert een tekst)

Fred Bollen, geboren op 16 juni in het jaar....

VAN GORP: De naam 'Bollen' met hoeveel "L" wordt dat geschreven?

ST PIETER: Daar is 'm weer! Sorry heren, zijn nederlands is heel slecht. Neem een staaltje aan mij. Ik heb nog nooit in heel m'n leven ook maar één foutje geschreven!

MAURICE: Dan weet St Pieter misschien ook met hoeveel "T's" brabanconne wordt geschreven?

ST PIETER: Brabanconne...? Uw volkslied...?

MAURICE: Ja.

ST PIETER: Daar komt toch geen enkel "T" in voor, dacht ik.

MAURICE: Oh nee? 37 alstublieft!

ST PIETER: Hoe?

MAURICE: Wel ja. Luister maar eens! (op deuntje van brabanconne en slaat daarbij de maat) Tata tata ta tata...

ST PIETER: Is dat misschien een grapke?

FRED: Daar kunt ge toch wel tegen zeker? Of worden hier in den hemel geen grappen verteld?

ST PIETER: Ik kan daar wel tegen, ja! Maar nu niet! Het is te druk en we zitten hier met zware problemen. Overbevolking in de hel en veel te weinig volk in den hemel!

MAURICE: Kunt ge die gasten van de hel eens niet voor 14 dagen hier op vakantie laten komen?

ST PIETER: Zever! Dikke zever! (luid) Van Gorp...?

VAN GORP: Ja, St Pieter.

ST PIETER: Is dat genoteerd?

VAN GORP: Ja, St Pieter. (tikt enkele toetsen in en laat dan het begin van een luide vloek horen) Godver...! (neemt typemachine op en wil het in de prullenmand gooien)

ST PIETER: Rustig hé! Héél rustig hé! Zoiets wil ik hier niet meer horen hé! Begrepen?

VAN GORP: Ja, St Pieter! Maar ik vergeet het altijd!

(Van Gorp haalt het blad weer uit z'n typemachine en gooit het verfrommeld bij de rest. Hij heeft formidabel veel last om z'n brilletje op z'n neus te houden)

ST PIETER: Wat hebt ge nu weer verkeerd getikt?

VAN GORP: Ik heb in plaats van 'Bollen' toevallig 'Bollekens' ingetikt!

ST PIETER: Hij doet dat nu al 45 jaar en nog steeds kent hij het niet!

FRED: Waarom schaft ge u gene computer aan?

ST PIETER: Ha ha, laat me niet lachen. Mijn Baas wil geen computer!

MAURICE: Waarom niet?

ST PIETER: Omdat hij geen moderne prullen wil in den hemel. Volgens hem mag de charme en de nostalgie van vroeger niet verloren gaan!

VAN GORP: Maar ondertussen zitten wij wel met de gebakken peren. Mijn vingers

zijn al zo'n stuk korter geworden.

MAURICE: En als ge nu dat ziekenkasbrilletje eens van uwe kop doet, zou dat ook niet beter zijn?

VAN GORP: Dat mag ik niet!

FRED: Van wie moogt ge dat niet?

VAN GORP: Van St Pieter.

ST PIETER: Nee! Een secretaris moet een brilletje dragen. Zonder bril is dat gene secretaris! Dat zijn van die gewoontes die al meer dan 300 jaar oud zijn. Dat moet in ere gehouden worden. Tik nu maar verder die formulieren in, Van Gorp! (wendt zich tot Fred en Maurice) Heren, u rondleiden in den hemel zal misschien weinig zin hebben. Ge zult hier nog lang genoeg verblijven om dat allemaal zelf te ontdekken hoe het er hier aan toe gaat! (rinkelt belletje. Onmiddellijk komt Odrada binnen) Wilt ge Adèle eens roepen dan kan ik haar gelijk aan deze heren voorstellen. En zeg haar dat ze twee kopjes koffie meebrengt?

ODRADA: Ja St Pieter. (af)

FRED: Ik had me den hemel toch helemaal anders voorgesteld!

MAURICE: Waar zit dat volk allemaal?

ST PIETER: Den hemel is verdeeld in verschillende compartimenten. Wat ge hier ziet is het secretariaat. Dat is maar een piepklein gedeelte van den hemel. 't Is meer de centrale plaats waar alles geregeld wordt!

(Adèle komt met Odrada binnen met kopjes koffie en stukjes peperkoek)

ST PIETER: Mag ik u voorstellen? Dat is Adèle, de kokkin.

MAURICE: De kokkin...? Ik dacht dat het den buitenwipper was!

FRED: Bij ons daar beneden lopen die ook los, maar na een tijdje worden die geslacht en eet men die op!

ST PIETER: Haar specialiteit is het bakken van peperkoek.

FRED: Bah...! (stuit op strenge blik van Adèle en draait bij) Hmmm... lekker!

(Beide heren proeven met tegenzin van de peperkoek. Adèle af en St Pieter controleert Van Gorp. Fred en Maurice maken hiervan gebruik om de gekauwde peperkoek uit hun mond te nemen)

ST PIETER: Heb ik de engel Odrada al aan u voorgesteld? Nee zeker? Dat is Odrada.

(Odrada drukt hen de hand, maar voelt dan de gekauwde peperkoek in haar hand. Beide heren gegeneerd. Odrada veegt haar hand proper aan de kleren van de heren die rimpelloos glimlachen naar St Pieter)

ST PIETER: Als ge iets nodig hebt laat dan het belletje rinkelen en ze komt u geven wat ge verlangt. Van Gorp, is dat formulier nu bijna ingevuld?

VAN GORP: Nee!

ST PIETER: Hoe nee? En waarom niet?

VAN GORP: Ik zit met mijn vingerke vast tussen de toetsen!

ST PIETER: Nu dat nog! Zijn er verder nog vragen, heren?

FRED: Ja! Wat moeten wij hier nu de hele tijd doen?

ST PIETER: Ge kunt toch kaarten, neem ik aan?

FRED: Niet dat ik een uitblinker ben, maar ik kan m'n mannetje staan.

MAURICE: Ik ken er niks van.

ST PIETER: Hoe? Dat versta ik niet hé! Dat komt hier aan en dat kan niet kaarten!
Hoe is dat toch mogelijk? We richten hier zelfs kaartwedstrijden in.

VAN GORP: En we spelen hier zelfs toneel.

MAURICE: Is dat alles wat dat we hier moeten doen? Kaarten en toneelspelen?

ST PIETER: Nee, iedereen heeft z'n werk.

FRED: En wat is ons werk dan?

ST PIETER: Ik vermoed dat ge gaat ingedeeld worden bij de groep die de rijstpap maakt.

FRED: Rijstpap? Maar dat kunnen wij niet!

MAURICE: Kunt ge ons niet laten schilderen of zoiets?

ST PIETER: Nee! En waarom niet? Omdat hier nooit moet geschilderd worden.
Hier in den hemel is enkel zuivere lucht!

FRED: Hier wordt toch nog iets anders gegeten dan alleen maar rijstpap?

ST PIETER: Jawel, om over te schakelen van beneden naar hier is er nog wel een paar weken gewone consumptie zoals daar beneden. Maar na een tijdje is er voor u niks anders meer dan rijstpap.

MAURICE: Waarom?

ST PIETER: Omdat in rijstpap alles inzit wat een mens nodig heeft. Het hangt natuurlijk veel af of Adèle er goed of slecht gezind bij loopt.

(Nu begint Van Gorp plots onophoudend te blaffen)

FRED: Wat krijgt die nu?

MAURICE: Het lijkt wel een jonge hond! Mankeert Van Gorp ook misschien?

ST PIETER: Nee, hij moet leren blaffen.

FRED: Waarom?

ST PIETER: Van Gorp heeft een toneelrol. We gaan weldra een toneelstuk opvoeren in den hemel en Van Gorp heeft de rollen van al de boerderijdieren.

(Van Gorp blijft zich gedragen als een blaffende hond)

ST PIETER: Hij heeft er nog wel wat moeilijkheden mee, daarom moet ge niet schrikken als hij zich plots vreemd gaat gedragen.

(Van Gorp licht een pootje en veinst dat ie een plasje maakt tegen de benen van Fred en Maurice. St Pieter beveelt Van Gorp als een hond)

ST PIETER: Allé Blacky, kush en dan uw kot in! Zijn er nog vragen heren?

MAURICE: Nog heel wat.

ST PIETER: Laat maar horen.

MAURICE: Die engel Odrada is die getrouwd of zo?

ST PIETER: Een engel kan niet trouwen omdat een engel geen geslacht heeft.

MAURICE: (heeft het er moeilijk mee) Hoe, geen geslacht?

ST PIETER: Nee, een engel is onzijdig. Dat is geen man en dat is geen vrouw. Dat is "HET"! Onzijdig, begrijpt ge?

MAURICE: Nee, dat begrijp ik niet!

FRED: Maar ik ook niet!

ST PIETER: Ik zal u één ding vertellen! In den hemel kan alles! Alles dat op de wereld is dat bestaat hier in den hemel ook.

FRED: Ik vraag me dan wel eens af waar dat uw klok hangt! We weten niet eens hoe laat het is!

ST PIETER: Ah...! Goei vraag. Hier is geen tijd! Hier speelt tijd geen rol! Vandaar dat er ook geen klok, horloge of wekker te vinden is!

FRED: En dan ook geen gazetten zeker?

ST PIETER: Nee, ook geen gazetten!

FRED: Voilà, Ik heb het gedacht hé! Daar gaat mijn dagelijks sportnieuws!

MAURICE: Dan ook geen tv dus?

ST PIETER: Nee, ook geen tv!

MAURICE: Lap, en ik weet niet eens hoe het gaat aflopen met "Dallas"!

ST PIETER: Trouwens waar is tv voor nodig? Ne mens heeft geen tv nodig. Ge moet uwen eigen fantasie laten werken. Mijn Baas heeft de mens geschapen dat 'm kan dromen en denken wat hij wil! Gebruik dat dan toch. Als ge tv-kijkt laat ge anderen in uw plaats denken. Dat is tegen onze principes. Hier zijt ge ne mens en geen machien! Ik denk dat ge nu onderhand de belangrijkste dingen wel weet.

(Van Gorp wijst richting hel, maar St Pieter begrijpt hem niet aanstonds)

ST PIETER: Wat is er nu weer, Van Gorp?

VAN GORP: De hel....! Ge moet hen nog iets vertellen over de hel!

ST PIETER: Oh ja. De hel! Aan die kant is de hel! Opgepast daarvoor. Niet te ver afwijken. Niet over de grens. Het kwaad schuilt overal. Men mag nooit zonder mijn toelating den hemel verlaten! NOOIT...! Begrepen? Als dat toch gebeurt zult ge de verrassing wel merken. Ge doet hier wat dat ge wilt, maar ga nooit uit den hemel! Dat is vrijwel het enige wat ik eis! De verleiding zal toch ene keer komen. Bij iedereen trouwens die hier binnenkomt. Ik hoop dat ge sterk genoeg zult zijn om daar aan te weerstaan!

FRED: Hoe kunnen we dan de hel eens zien?

ST PIETER: Hier aan het raam. Ge moet u van die hel niks aantrekken. Ge moet er alleen wegblijven! Ik zal hier verder wel regelen wat mag en wat niet mag!

MAURICE: Mogen we eens ene keer door het raam kijken, St Pieter?

(Ze loeren met verrekijker door het raam)

FRED: Amaai...! Dat vuur brandt daar nogal! Met wat stookt die duivel de hel warm? Toch niet met mazout zeker? Anders zal 'm nogal lachen als 'm de rekening gepresenteerd krijgt!

ST PIETER: Nee, daar stoken ze nog met kolen. Dat is heter!

MAURICE: Waar halen ze die kolen? Bij ons zijn alle koolmijnen gesloten.

ST PIETER: Ergens anders. De wereld is groot genoeg. Trouwens wat bij u daar beneden in de grond zit, dat hebben wij hier ook. Ge begrijpt dat toch? Aan alles is een begin en een einde. Zo heren, ik hoop dat ge zo'n beetje begrijpt hoe het er hier aan toe gaat. Nu moet ik nog efkes enkele dossiers gaan doornemen. Van Gorp zal u nog wel wat inlichtingen verstrekken indien er

nog vragen moesten zijn.

FRED: Wel hebt ge ooit van uw leven? Nog één vraag, St Pieter! We zijn vermoord met een pistool. Waar is dat gat in ons lijf dan?

ST PIETER: Dat gat is weg. Als ge de overgang maakt van beneden naar hier dan speelt ge alles kwijt onderweg.

(Beide heren kijken in hun broek of alles nog op z'n plaats zit)

ST PIETER: Ik bedoel dingen die niet aan uw lichaam vasthangen. Zoals geld, goud of sieraden. Behalve uw kleren natuurlijk!

MAURICE: Wat een geluk!

ST PIETER: Okee? Indien er nog vragen zijn dan raadpleegt ge mijne secretaris maar. (doorbladert enkele dossiers in de boekenkast)

MAURICE: Wie had dat deze morgen gedacht dat we deze avond in den hemel zouden zitten?

FRED: Hoe den dag begint weet ge, maar hoe hij eindigt dat weet geen mens!

MAURICE: (monstert de kamer) Is dat nu den hemel, ja? Eerlijk gezegd valt 'm mij een beetje tegen.

FRED: Ik had het ook helemaal anders verwacht. Van Gorp, ik dacht dat hier alles van goud was?

VAN GORP: Sommige dingen, maar niet alles! We hebben het hier wel een beetje, maar zo zot zijn we nog niet!

FRED: Waarom zeggen ze dat beneden dan?

VAN GORP: Ze zeggen daar beneden nog meer wat niet waar is!

MAURICE: Zeg Van Gorp, waar zit iedereen eigenlijk? Ik zie hier niemand!

VAN GORP: Iedereen bezit een compartiment in de vorm van een wolk. En den hemel is groot hé! Trouwens, hier loopt iedereen binnen en buiten.

MAURICE: Ik denk dat ge dat zo'n beetje kunt vergelijken met het secretariaat van een camping.

VAN GORP: Juist! (tot zichzelf) Alhoewel ik nog nooit een echte camping gezien heb.

(Plots komt Yvonne, hun pas overleden schoonmoeder, in stilte wat vragen aan Van Gorp. Fred herkent haar meteen, trekt Maurice bij de mouw en houdt zich afzijdig)

FRED: Kom Maurice!

MAURICE: Waarom?

FRED: Kom eens naar hier!

MAURICE: Waarom?

FRED: Kent gij die vrouw daar niet?

MAURICE: (kijkt aandachtig naar Yvonne en schrikt geweldig als hij haar herkent) Dat is Yvonne! Onze schoonmoeder!

FRED: Ssst...! Niet te luid! Seffens hoort ze ons.

(Yvonne weer af)

MAURICE: Ik dacht dat die in de hel zat...!

FRED: Maar ik ook! (wendt zich tot St Pieter) St Pieter, hoe komt het dat dat

vrouwmen van daarnet niet in de hel zit?

ST PIETER: Ge bedoelt, Yvonne?

MAURICE: Zij is het...! St Pieter kent ze ook! Ik heb het nog gedacht. Het zal toch niet waar zijn zeker!

FRED: Jawel. Maar dan blijf ik hier geen dag langer hé!

ST PIETER: Problemen...?

FRED: Ja en nog geen klein beetje!

ST PIETER: Kom, leg uit!

FRED: Hoe komt het dat ons pas overleden schoonmoeder hier ook een abonnement heeft in den hemel?

MAURICE: Die moest in de hel zitten!

FRED: En branden dat ze zwart zag!

ST PIETER: Dat zou ik u niet kunnen zeggen, heren.

FRED: Hoe...? Gij beslist toch wie hier binnenkomt en wie niet?

ST PIETER: Nee nee, ikke niet! Dat is mijnen Baas!

MAURICE: En wanneer krijgen we uwen Baas eens te zien?

FRED: Waar zit uwen Baas eigenlijk? Ge hebt daar wel ne schone troon staan, maar daar zit geen mens in!

ST PIETER: Hola...! Mijnen Baas dat is ook gene mens! Mijnen Baas staat boven alles!

FRED: En waar zit 'm? Dan zullen we hem eens gaan zeggen dat 'm verschrikkelijk verkeerd is geweest met die heks hier binnen te halen!

ST PIETER: Mijnen Baas is op reis!

FRED: Op reis?

MAURICE: Waar naartoe?

ST PIETER: Waar zit die altijd? Ik zou het u niet kunnen zeggen!

VAN GORP: Den Baas is nogal dikwijls op reis

ST PIETER: 't Zal nodig zijn, vrees ik.

MAURICE: (tot Fred) Ge moet niet vragen van wie onze paus van Rome dat geleerd heeft van zo veel op reis te gaan! 't Is al just dezelfde!

TWEEDE BEDRIJF:

Fred, Maurice, Van Gorp en St Pieter zitten te kaarten aan tafel. Na lang twijfelen gooit Maurice een kaart bij.

ST PIETER: Maar allé Maurice, wat doet ge nu?

MAURICE: Wat moet ik anders bijgooien?

ST PIETER: Toon me uw kaarten eens! (kijkt in kaarten) Maar ge zit daar nog met de aas van klaveren! Waarom geeft ge die niet mee?

MAURICE: Van waar komt die nu achteruit gekropen?

FRED: Te laat! Ik heb al negen slagen gehaald!

ST PIETER: En wie zit er dan met de koning?

MAURICE: Is dat die met zijn snor?

ST PIETER: Ja.

MAURICE: Die met ne kroon op zijne kop?

ST PIETER: Ja.

MAURICE: Die met die twee toortsen in z'n handen?

ST PIETER: Ja.

MAURICE: Die heb ik niet!

ST PIETER: (krijgt het op z'n heupen) Wie dan wel? Gij van Gorp?

(Van Gorp wil z'n kaarten stilletjes wegmoffelen, maar St Pieter plooit ze open)

ST PIETER: Hier...! Van Gorp se snul! Ge zit nog met de koning en ge gooit de tien! Waarom doet ge nu zoiets?

VAN GORP: Ik wou die koning bijhouden tot op 't einde.

ST PIETER: Maar ge moet halen wat dat ge kunt halen! Zo moeilijk is dat nu toch niet!

MAURICE: Ne kleine die met de velo leert rijden kan het ook niet van den eerste keer.

ST PIETER: Eerste keer...? Van Gorp speelt al 30 jaar met de kaarten alstublieft!

FRED: Noteren! 9 maal 4 punten = 36 punten voor mij!

(St Pieter noteert met tegenzin)

FRED: Ben ik nog niet uit?

ST PIETER: Oh nee!

FRED: Hoe, oh nee? Laat me dat papierke eens bekijken! (bestudeert het papiertje) Hela...! Hoe zit gij hier te tellen? Of is 'bijtellen' in den hemel misschien hetzelfde als 'aftrekken'?

ST PIETER: Sorry, een klein misverstand.

FRED: Ja, dan ben ik uit, hé mannekes!

ST PIETER: (gooit z'n kaarten over de tafel) Dat is niet moeilijk met zo'n twee konijnen als Van Gorp en Maurice, die dat het verschil nog niet eens kennen tussen een koning en een tien!

MAURICE: Zèg, speel de volgende keer alleen hé!

ST PIETER: Zo had ik het ook niet bedoeld, Maurice!

MAURICE: Nee, maar ik wel! En voor uwe kaartprijskamp kunt ge aan uwe neus trekken want Van Gorp en ik doen niet mee!

ST PIETER: Sorry Maurice, als ik u gekwetst heb, maar dat was niet mijn bedoeling!

MAURICE: Maar nu is 't de laatste keer hé!

ST PIETER: (tevreden) Ja.

MAURICE: Ik ben niet naar den hemel gekomen om me te laten uitschelden door den eerste den beste...

ST PIETER: (onderbreekt) Let op uw woorden hé! (deelt de kaarten nog eens)

FRED: Ik pas.

ST PIETER: Ik pas ook.

MAURICE: Ik vraag ne maat.

VAN GORP: (begint te mekkeren als een geit. Mèèèè mèèèèè...!)

ST PIETER: Nu dat nog! (tot Fred en Maurice) Hij moet ook de rol spelen van de mekkerende geit, ziet ge. Allé Van Gorp. (het duurt een tijdje eer St Pieter Van Gorp onder controle heeft)

FRED: Allé daar gaan we. En hou uw ogen open nu! (gooit de eerste kaart op tafel, de rest volgt het spel)

ST PIETER: Hoe zit het anders daar beneden tegenwoordig?

FRED: Goed, goed.

ST PIETER: Naar 't schijnt neemt het racisme extreme vormen aan?

FRED: Dat is al heel wat gebeterd.

MAURICE: Tegenwoordig mogen de Marokkanen zelfs rondlopen met een mes!

ST PIETER: Oh ja?

MAURICE: Maar het moet wel zo'n stuk in hun rug zitten! (krijgt tik van Fred. Van Gorp lacht zich te pletter)

ST PIETER: Ik kan die moderne tijd niet meer volgen. De modernisatie loopt gewoon uit de hand. Daar gaat een tijd komen dat ze geen mensen meer nodig hebben om te werken. Dat alles gaat bestaan uit robots en computers. We zullen daar eerdaags eens een stokske gaan voorsteken!

MAURICE: Gij als commandant in den hemel maakt daar toch geen probleem van?

ST PIETER: Ikke niet, maar mijn Baas wel. Als ik het hier voor 't zeggen had dan zoudt ge nogal wat zien! Zo ook met die drugverslaving. Drugs zullen uiteindelijk het mensenras kapotmaken. Als ik moest Baas zijn dan loste ik dat op door de persoon die drugs nam elke keer 3 weken aan stuk te laten hikken tot dat het gedaan was.

VAN GORP: Gij zijt toch ook verslaafd!

ST PIETER: Ikke...?

VAN GORP: Ja, aan kaarten.

ST PIETER: Dat is bezigheidstherapie, Van Gorp! Kaarten verzacht de zeden. Kaartspelen brengt u op andere gedachten. Daar kalmeert men van.

MAURICE: Dat heb ik daarnet gezien! Ge werd zo rood als een kalkoen!

ST PIETER: Kom heren, we gaan hier niet zitten bekvechten. Wie doet ermee aan die kaartprijskamp? Dan kan ik de affiches al laten drukken?

FRED: Ik wel.

MAURICE: Ik weet het nog niet.

VAN GORP: Ik ook niet.

ST PIETER: Van Gorp, gij moet meedoen! Als secretaris moet gij het voorbeeld geven.

MAURICE: Ik doe mee op één voorwaarde!

ST PIETER: En dat is?

MAURICE: Als ge Yvonne uit onze buurt houdt!

ST PIETER: Maar dat is chantage!

MAURICE: Chantage of niet!

ST PIETER: Goed, ik zal zien wat ik kan doen.

ADELE: (komt op met pen en papier en dan tot St Pieter) Zèg St Pieter, wat moet ik op het menu zetten voor morgen?

VAN GORP: Daar moogt gij opzetten wat dat ge wilt, het eten trekt toch op niks!

ADELE: Houdt uwe klepper maar dicht of ik zal u seffens eens in de microgolf steken!

FRED: (verwonderd tot St Pieter) Microgolf...? Ik dacht dat gij niet mee deed met die modernisatie?

ST PIETER: Die hebben we ons enkel aangeschaft om tijd uit te sparen.

FRED: Dat is beneden ook het doel van heel die modernisatie!

ADELE: Kom heren, wat moet ik erop zetten?

MAURICE: Voor mij friet biefstuk!

ADELE: Zo'n rommel eten we hier niet!

ST PIETER: Adèle, zet erop wat dat ge wilt, maar laat ons nu verder kaarten, ja!

ADELE: Ik zal er peperkoek opzetten!

FRED: Als er peperkoek opstaat dan weigeren Maurice en ik nog langer te eten!

ADELE: Watte...? Durft gij opmerkingen maken over mijn recept? Gij moet eten wat hier op tafel komt! En peperkoek is de gezondste voeding die er bestaat.

FRED: Peperkoek gezond...? Voor vanachter ja! Trouwens, waar blijft dat allemaal? Beneden doen de boeren dat op hun land om te mesten. En hier?

ST PIETER: Hier valt dat ook op het land, maar in de vorm van hagel.

MAURICE: Oh, dat verandert van kleur.

FRED: Dat zal wel van die rijstpap zijn dat dat wit wordt!

ST PIETER: Adèle, als kok in den hemel moet ge zelf beslissen wat er op het menu komt te staan!

ADELE: Maar niemand blijft content!

ST PIETER: Probeer dan eens met het eten wat meer te kruiden of zo.

ADELE: Ik zal 't eens proberen zonder eten!

(Adèle boos af. Fred laat het belletje rinkelen. Odrada komt binnen)

FRED: Voor mij een pintje en geeft die gasten hier ook iets.

ST PIETER: Nee, nu niet! Ge moet trachten stilaan over te schakelen op rijstpap.

FRED: Van kaarten krijgt ge dorst en bier is 't beste middel om uwe dorst te lessen. Geen bier, niet kaarten. Zo simpel is dat!

ST PIETER: Allé dan.

ODRADA: Vier pintjes dan?

VAN GORP: Ja.

ST PIETER: Voor mij geen bier. Als mijn Baas binnenkomt dan hang ik.

MAURICE: De Baas is op reis. Die kan momenteel helemaal aan de andere kant van de wereld zitten.

(Odrada af. St Pieter loert met verrekijker naar de hel)

ST PIETER: Wat zijn ze daar nu van plan...? Het vuur brandt bijna niet meer. (grijpt naar de rode telefoon)

FRED: Wat gaat ge doen?

ST PIETER: Naar de duivel bellen.

MAURICE: Gaat dat zomaar?

ST PIETER: Natuurlijk. Deze telefoon geeft een rechtstreekse verbinding met de hel! (door hoorn) Hoe zit dat daar? Hoe, de kolen staan te duur! Ge kunt kiezen of delen, hé kerel! Ge gaat stoken of daar gaat hier een grote vlieg aan de lamp zitten hé! Dat is niet waar! Onze afspraak was dat uw vuur constant moest branden! Wacht maar, ik zal 't eens aan mijne Baas vertellen! Hoe, gij zit met teveel volk? Dat interesseert me niet! Trouwens wie z'n schuld is dat? Ik geef u nog twee minuten! Als dat vuur niet harder gaat branden dan stuur ik mijn Baas en dan gaat het uwen beste dag niet worden, makker! (hoorn neer en tot zichzelf) Wat denkt 'm nu wel zeker, die met z'n horens op zijne kop? Als ge ze ne vinger geeft dan pakken ze een arm!

FRED: Ik wist niet dat ge van hieruit kon telefoneren!

ST PIETER: Die rechtstreekse lijn met de hel is er voor mijn Baas en mij. Daar mag verder niemand anders aankomen.

(Klokken beginnen te luiden)

VAN GORP: Volk aan de poort!

(Odrada komt binnen met het bier)

ST PIETER: Odrada, laat gij die mensen maar binnen. Van Gorp zal ze achteraf wel inschrijven.

VAN GORP: Ik heb geen tijd! Ik ben aan 't kaarten!

ODRADA: Maar ik schrijf die niet in hé! Daar word ik niet voor betaald!

ST PIETER: Laat die mensen binnen. Van Gorp moet die inschrijven!

(Odrada af)

ST PIETER: Geef ze nog maar eens!

(Van Gorp wil de kaarten schudden als een goochelaar, maar dit mislukt en alle kaarten vliegen in 't rond. Yvonne komt binnen en herkent Maurice en Fred direct)

YVONNE: Maar...! Maar gij zijt den Bollen! Fred Bollen. En de Maurice is er ook al! Wat komt gij hier doen?

FRED: (zucht) Wij komen een partijtje kaarten!

YVONNE: Dat we elkaar hier nu nog moeten ontmoeten! (tot St Pieter) Opgepasst met hen! Ze zijn allebei even zot en verslaafd aan den drank. (ironisch) 't Is echt een plezier om zo'n twee schoonzonen te hebben!

FRED: (spottend) Wie zegt het!

YVONNE: (streng met dreigende vinger) Wie van u twee heeft mij van den trap geduwd?

MAURICE: Niemand!

YVONNE: Ik vraag, wie mij van den trap geduwd heeft?

MAURICE: Niemand! Gij zijt er gewoon afgedonderd! Met uwen bol tegen de trapleuning en ge waart kabibas!

YVONNE: Ik geloof er niks van! En wat is er met u gebeurd?

FRED: We hebben ons aan ons eind gedronken!

YVONNE: Ziet ge wel dat ik gelijk heb!

ST PIETER: Ze zijn vermoord, Yvonne!

MAURICE: En nog wel door ne moordenaar!

YVONNE: Toch nog ene met verstand die weet wat 'm met u moet doen!

FRED: We hadden jaren geleden al zelfmoord moeten plegen dan waren we van uw dochters vanaf geweest! Het zijn nagels aan ons doodkist!

YVONNE: Eindelijk zijn mijn Betty en mijn Colette verlost van hun venten. Nu pas kunnen ze voorgoed in 't leven stappen! Nu kunnen ze eindelijk openbloeien! Ik heb er altijd al spijt van gehad dat ze niks beters konden vinden dan een luie treinbestuurder en een leverancier van mazout die de vrouwen niet gerust kan laten! Gewoon volk! Saai volk! Zo'n venten dat kijkt niet om naar hun vrouw! Ik heb nooit begrepen wat mijn twee dochters in u gezien hadden. Och St Pieter, ge moest eens weten wat dat ze met die twee snullen al hebben meegemaakt! (merkt pintjes bier en wil ze leegkappen) En wat is dat hier?

ST PIETER: Hela Yvonne, laten staan!

YVONNE: Ge moet die twee geen bier geven, St Pieter. Ze hebben beneden al genoeg gedronken. Helder vaten hebben ze leeggemaakt met hun beiden! Terwijl ons Colette en ons Betty last hadden om de eindjes aan elkaar te knopen. Ze hadden zelfs de kans nog niet om fatsoenlijke kleren te kopen! Ze werden helemaal verstoten door die twee hebzuchtige venten hier!

MAURICE: St Pieter, ge hebt ons beloofd van haar uit onze buurt te houden. Weet ge dat nog?

ST PIETER: Er moet vandaag verse rijstpap gemaakt worden, heren! Ge kent uw werk!

YVONNE: Ge moet die twee luiertikken niet sparen, St Pieter!

FRED: En waar moeten wij de melk halen?

MAURICE: Er is in heel den hemel geen enkele koe te bespeuren..., op Yvonne na!

YVONNE: (gepikeerd) Oh...! Maar nu is 't genoeg! St Pieter, laat gij dat allemaal over mij zeggen?

ST PIETER: Genoeg nu! Wij halen onze melk uit de wolken!

MAURICE: Uit de wolken...?

VAN GORP: Ja! (speelt op rijm) De wolken worden gemolken!

FRED: En hoe moet dat gebeuren?

ST PIETER: Dat zal Van Gorp u wel tonen!

VAN GORP: Kom heren, volg mij maar.

MAURICE: Is dat hetzelfde als daar beneden? (maakt melkbeweging)

YVONNE: (ironisch) Nee, ge moet de melk er met den hamer uitkloppen! Snullen!

MAURICE: Jamaar, ik laat me hier niet beledigen hé!

(Maurice wil op Yvonne stuiken. Hij wordt door St Pieter en Van Gorp in bedwang gehouden)

ST PIETER: Mensen, en dat in den hemel...! Ge moest u schamen!

FRED: Ik denk dat uwen Baas niet goed in zijn kop is omdat hij hier zo iemand

binnen laat!

YVONNE: Zorg maar dat jij goed zijt in uwe kop!

ST PIETER: Ik wil hier over mijn Baas geen enkel opmerking meer horen!
Begrepen!

(Van Gorp met Fred en Maurice af. Odrada op met Colette en Betty. Ze zijn gekleed in een bontjas)

COLETTE: (meent Yvonne te herkennen) Mama...!

YVONNE: (aan de grond genageld) Colette...!

BETTY: Mama...!

YVONNE: Betty...! 't Is niet waar hé! (omhelzen elkaar) Is dat echt? (tot St Pieter)
Wat is er met hen gebeurd?

ST PIETER: Verdronken in de zee!

YVONNE: Oh! En heeft het pijn gedaan? Zeg, ge zijt zo schoon gekleed!

COLETTE: Pas gekocht aan zee!

YVONNE: Is dat echte nerts?

BETTY: Ja natuurlijk. Wij kopen geen prullen, hé make!

YVONNE: Ge gaat hier nog verschieten seffens! Daar loopt hier in den hemel nog bekend volk rond!

COLETTE: Wie dat?

YVONNE: Die twee joekels van venten van u!

BETTY: Mijne Maurice...?

COLETTE: En mijne Fred...?

YVONNE: Ja.

COLETTE: 't Is niet waar hé!

BETTY: Het noodlot blijft ons achtervolgen, Colette!

ST PIETER: Dames kom, ik zal u even rondleiden in den hemel. Ge hebt nog tijd genoeg om met uw moeder te praten.

YVONNE: (terwijl ze de kamer verlaten) En hoe was het aan zee, kindjes?

COLETTE: Nogal fris.

BETTY: Daarom dat we deze bontjas gekocht hebben.

ST PIETER: (spottend) Een goed idee om in de zomer zoiets te kopen.

(De vrouwen bekijken elkaar en dan allen af. Fred en Maurice weer op. Ze kuieren met handen in hun zakken van verveling rond door de kamer)

MAURICE: Wil ik eens wat zeggen, Fred? Ik verveel me hier steendood!

FRED: Dat is niet moeilijk. Ze zetten ons hier weeral direct aan 't werk!

MAURICE: Daar zijn we misschien alleen maar goed voor. Om het vuile werk op te knappen.

FRED: Zolang die Van Gorp in ons plaats de wolken melkt, komen we er nog goed vanaf.

MAURICE: Maar gaat hij dat blijven doen?

FRED: Dat kieke is zo dom als een achterdeur! En hij heeft nooit iets anders gezien! (rinkelt belletje)

MAURICE: Wat gaat ge doen, Fred?

FRED: Wacht maar eens efkes!

(Odrada op)

FRED: Odrada, breng er nog eens twee met ne witte kraag. En het mogen er van een halve liter zijn.

MAURICE: Met nog wat borrelhapjes en wat tv-worstjes.

(Odrada af)

FRED: 't Is juist of dat we hier in een café zitten.

MAURICE: Maar dat zal stilaan verdwijnen zodat er nog enkel rijstpap overblijft.

FRED: Daartegen verzinnen we weer iets anders. Die St Pieter hebben we aan onze kant. Zo lang we maar met hem meekaarten. Hela, om den deze te vangen moeten ze vroeger opstaan. Ze kennen den Bollen nog niet! (wijst naar de rode telefoon) Willen we eens proberen, Maurice?

MAURICE: Nee Fred, dat mocht niet!

FRED: Vloeken mag ook niet! (neemt hoorn op en krijgt direct aansluiting. Stil tot Maurice) 't Is een vrouwestem! (door hoorn) Spreek ik met de duivel? ... Oh 't is met Martine, de secretaresse van de duivel! Hoe is 't daar? Heet ja, dat kan ik me voorstellen! Hier is 't goed! We vervelen ons hier wel een beetje. Da 's alles! Jamaar, we willen wel eens afkomen, maar wij kunnen hier niet weg! Hoe? Zeg dat nog eens! Maar dat is gemakkelijk te vinden! We komen wel eens af dan kunnen we de hel en u natuurlijk ook eens van dichtbij zien! Wat gaat uwen baas daarvan zeggen? Oh, die is juist op reis vertrokken! Onze Baas is ook op reis! Die hebben het goed voor hé! En wij maar werken! ... Goed Martine, de Maurice en ik komen wel eens af. Zet al maar een pintje klaar! Hoe dat hebt ge daar niet! Wat hebt ge daar dan wel? Watte? Lood...? Drinken ze daar gesmolten lood? Ja saluut! (hoorn neer) Miljarde..., die had een stem! Daar moeten we eens naartoe gaan!

MAURICE: Hebt ge gehoord wat dat ze daar drinken? Lood begot!

FRED: Daar moeten we zeker eens naartoe gaan.

MAURICE: Ik ben er eigenlijk niet zo erg op gesteld om gesmolten lood te drinken, Fred. Ik denk dat dat moeilijk verteert!

FRED: We moeten gaan om die Martine eens van dichtbij te zien! Ze had zo'n zwoele stem.

MAURICE: Ge weet wat dat St Pieter gezegd heeft van die verrassing hé!

FRED: Nu begrijp ik alles. Die verrassing dat is Martine! Begrijpt ge dat niet! Ikke wel. Als ze eruit ziet gelijk dat ze spreekt dan... oh la la...! Daar valt hier nog iets te beleven, Maurice! (spuwt in z'n handen van enthousiasme)

MAURICE: Toch vrees ik dat we 't hier niet zullen gewoon worden. Ik mis m'n treinrails en m'n reizigers, Fred!

FRED: En ik mis de stank van mijne mazout.

(Odrada brengt 2 pintjes bier, borrelhapjes en tv-worstjes)

MAURICE: Merci.

(Odrada verlaat de kamer)

FRED: Santé Fred, en dat we er nog veel als deze mogen proeven.

(Beide heren drinken. St Pieter, Van Gorp en hun vrouwen komen binnen. Ze kuchen. De heren merken hun vrouwen. Ze proesten hun bier uit en keren zich om)

FRED: 't Is godverdomme niet waar hé!

ST PIETER: En daar mag hier in geen geval gevloekt worden of ik ga maatregelen treffen.

FRED: Nee, ik zal ermee lachen zeker!

MAURICE: Wat moeten we dan zeggen?

ST PIETER: Een ander woord. 't Is me eender. Bijvoorbeeld 'paardebloem' of zoiets!

FRED: (tot vrouwen) Wat komt gij hier doen?

COLETTE: En gij?

MAURICE: Ge zit altijd te tjirpen over ons, maar ge kunt ons geen dag missen!

BETTY: Hela, houdt gij uwe mond maar dicht, mormel!

MAURICE: Ik hou voor niemand mijne mond meer dicht! Dat is eens wat anders hé!

BETTY: Oh nee?

YVONNE: (luid) Maurice zwijg!

ST PIETER: Kalmte mensen, kalmte!

COLETTE: Weeral aan den drank, ja?

FRED: Dat is een versnapering.

MAURICE: Omdat we vandaag al hard gewerkt hebben.

BETTY: Werken...? Gij weet geeneens wat dat wilt zeggen!

FRED: We hebben hier vandaag de beesten al gemolken.

COLETTE: Dat moet ik geloven zeker.

FRED: Hoe zijt gij hier geraakt?

BETTY: Wij zijn verdronken.

MAURICE: Ik had het gedacht. Ge kunt niet eens zwemmen en ge gaat naar de zee. De zee is geen badkuip zalle.

FRED: En wat betekent dat ding rond uw lijf?

COLETTE: Dit...? Gekocht aan de zee voor een zacht prijsje.

MAURICE: Dat zal wel.

YVONNE: 110.000 frank per stuk is toch geen geld voor zo'n pronkstuk.

MAURICE: Watte...? En wij ons botten maar afdraaien voor ne frank en een kwartje.

BETTY: We hadden nogal beziens op de zeedijk.

FRED: Dat is niet moeilijk. 't Is midden in de zomer.

MAURICE: Maar fris!

COLETTE: Toen we aan 't wandelden waren op de zeedijk is de wind eronder geschoten en zijn we in zee verdronken.

FRED: St Pieter, ge hebt ons belogen. Ge hebt gezegd dat ne mens niks meeneemt naar den hemel. Wat moeten die patattenzakken dan wel voorstellen?

ST PIETER: Dat zijn kleren. Dat is iets anders! Dat heb ik toch al gezegd!

MAURICE: Ge gaat toch niet toelaten dat die twee ingepakte tuttebellen hier zo rondlopen? Ze zullen rap heel den hemel op zijne kop gezet hebben.

ST PIETER: Dat hou ik wel in de gaten.

COLETTE: (zet zich aan tafel en strekt haar benen) Fred, kom mijne rug eens masseren! Ik heb spierpijn.

FRED: Ha ha, dat ziet ge van hier!

BETTY: (zet zich naast Colette) Maurice, trek m'n schoenen eens uit! M'n voeten doen pijn.

MAURICE: Trek ze zelf uit.

BETTY: Maar allé nu, dat deed gij vroeger toch altijd toen ik dat vroeg.

MAURICE: We zijn hier in den hemel, Betty. Ons vroeger leven is voorbij. Wij kennen u niet meer.

FRED: Ge zijt nu twee vreemden voor ons! Hoe kunnen we dan hier nog getrouwd zijn?

COLETTE: Jamaar, dat gaat zo maar niet!

FRED: Jawel, dat gaat zo heel goed!

MAURICE: En vanaf morgen gaan we hier op jacht naar ander wild en dan kunnen we hier opnieuw trouwen. Maar dan niet meer met zo'n twee kwezels als gij en Betty!

YVONNE: (schrikt) Oh...! Hoor dat aan! Ik krijg hier weer pijn aan mijn hart hé!

MAURICE: Een hart...? Hebt gij dat ook? Dat wist ik niet! Ik dacht dat gij alleen maar twee magen had!

YVONNE: En pijn dat dat hier doet!

VAN GORP: Dat kan niet!

YVONNE: Wat weet gij daarvan?

VAN GORP: Hier kan het nergens pijn doen!

YVONNE: Van Gorp, aan wiens kant staat gij eigenlijk?

(Neemt Van Gorp bij de kraag)

VAN GORP: St Pieter, maar doe dan toch iets!

(St Pieter wil bemiddelen)

YVONNE: Opgepast, hé Pietje! Als ge me durft aanraken dan vertel ik aan uwe Baas dat ge daarnet zat bier te drinken!

ST PIETER: Maar allé nu! Ik ben hier eerste commandant.

YVONNE: Nu nog wel, maar dat blijft zo niet! Wacht maar eens! Uwe rol is bijna uitgespeeld!

ST PIETER: Hoe komt het eigenlijk dat de relatie tussen u allemaal zo slecht is?

MAURICE: Met zoiets valt niet te leven, St Pieter!

COLETTE: Oh nee? 't Is allemaal begonnen toen ik ontdekte dat Fred een minnares had.

FRED: Ikke?

COLETTE: Ja gij!

FRED: Ge liegt!

COLETTE: Ik lieg niet!

MAURICE: Maar zoiets heb ik toch nooit gedaan, hé Betty!

BETTY: Maurice, zwijg want gij zijt nog erger!

(Maurice klapt helemaal dicht)

YVONNE: En nu wil ik eindelijk eens de waarheid weten. Of ge gaat hier wat zien zodat ze er in de hel stil van worden!

FRED: Ja, gij kunt dat! Ik heb altijd al gedacht dat ge God de Vader waart!

YVONNE: Wordt er hier vreemd gegaan of niet?

MAURICE en FRED: (gelijktijdig) Nee!

YVONNE: Van Gorp, haalt uwen toverbol eens tevoorschijn!

(Van Gorp haalt toverbol)

YVONNE: (tot toverbol) Bolleke bolleke, toon ons het overspel van Fred Bollen en Maurice Hanegreefs!

(We horen een deel van de dialoog uit de proloog alsof de toverbol dat gesprek heeft opgenomen)

STEM MAURICE: Hoe was dat in de armen bij die Vera?

STEM FRED: Bij Vera...? Oh la la...! Die kon kussen dat de nestels uit uw schoenen sprongen. Kom kom Maurice, ge gaat me toch niet vertellen dat ge in heel uw leven nog maar één vrouw hebt gehad.

STEM MAURICE: Eens ene keer heb ik het meegemaakt toen ik mijn trein binnenreed. Eén vrouw bleef alleen achter in ne wagon en 't was donker want ik stond met de late. En daar is 't dan gebeurd. 't Is wel jaren geleden, maar ik droom er nog elke nacht van. Een lichaam dat die had... oh la la...! Alles erop en eraan hé! 't Was just een poppeke uit een etalage. Daar kunnen die kromme benen van ons Betty nog niet aan rieken!

(Beide heren staan aan de grond genageld)

YVONNE: Voilà, 't is dan toch waar! Ik heb altijd al gedacht dat den duivel in hen schuilde!

FRED: St Pieter, waar zit uwen Baas want ik wil hem onmiddellijk spreken?

ST PIETER: De Baas is op reis!

MAURICE: Zeg, die doet precies niks anders!

ST PIETER: (haalt uit) Ik wil geen kwaad woord over mijn Baas horen! Begrepen! Dat 'm zo dikwijls op reis is zal wel nodig zijn om wat verbroedering te brengen tussen schepselen zoals gij en gij!

VAN GORP: Voilà en nu gij weer!

YVONNE: Van Gorp, zwijg of ik trek seffens uwe kop uit!

VAN GORP: Jamaar, ik heb er maar ene zalle!

BETTY: Is dat ne kop? Ge moet uwen Baas dan maar eens vragen om die tomaat te vervangen door ne fatsoenlijk kop!

ST PIETER: Stilte...!! Degene die nu nog een belediging uit aan het adres van mijne secretaris die stuur ik een statie verder. Waar dat hij z'n colère eens kan uitzweten!

(Algemene stilte)

ST PIETER: Iemand goesting om te kaarten?

YVONNE: Daar denk ik nog niet aan!

VAN GORP: (mekkert als een geit) Mèèè mèèè...!

COLETTE: Wat krijgt die nu?

YVONNE: Nikske, dat is nen trek die dat 'm heeft!

BETTY: Maar die mens heeft hulp nodig!

ST PIETER: Die mens heeft niks nodig, alleen een beetje stilte zodat 'm zijne rol kan instuderen. Van Gorp, ga eens ergens anders repeteren! Ge brengt hier iedereen van slag!

VAN GORP: Mèèèè....!

ST PIETER: (tot allen) Waarom komt ge eigenlijk naar den hemel als ge toch niet kunt kaarten?

YVONNE: Ik kan enkel poepernollen!

FRED: Dat moest er nog bijkomen. Dat is een kinderspel waarbij ge maar tot drie moet kunnen tellen!

ST PIETER: Ze moesten daar beneden in de scholen iedereen verplichten van te leren kaarten in plaats van aardrijkskunde of wiskunde te geven!

YVONNE: Ik ga rusten.

FRED: Waar?

YVONNE: In mijn wolk.

ST PIETER: Iedereen heeft hier een eigen wolk.

MAURICE: Hoe...?

ST PIETER: Ja, ge kiest een wolk en die blijft eeuwig van u!

MAURICE: Zit er dan gene regen in die wolken?

ST PIETER: De wolken zijn leeg. En regen is er enkel als er iemand een plaske gaat doen.

MAURICE: Zeg wat hebben ze ons daar beneden eigenlijk allemaal wijsgemaakt?

FRED: (ad Yvonne) Dan zal 't bij haar nogal donderen, vermoed ik! Ze doet de hele tijd niks anders dan wind lossen!

YVONNE: Allé Fred, ge overdrijft! Niet méér dan een ander!

MAURICE: Yvonne, ge hebt ons meerdere keren naar buiten gejaagd met uw winden laten! Zelfs de luchter begon er van te trillen.

YVONNE: Ik geef toe dat ik een slechte spijsvertering heb, maar nu overdrijft ge toch een beetje.

FRED: En wij moeten daar voor boeten!

COLETTE: Fred, laat ons ma gerust!

MAURICE: Gij hebt aan ons niks meer te zeggen! We kennen u gewoon niet! Laat staan dat ge ons begint te commanderen!

ST PIETER: Ik vrees dat de heren gelijk hebben. In den hemel is men vrij!

BETTY: Ook als ik mijne Maurice een patat tegen zijne voorgevel geef? (slaat tegen zijn wang) Zo...?

ST PIETER: Dat voelt hij niet! In den hemel is ook geen pijn!

MAURICE: Precies dat er een vlieg tegen m'n wang zat!

COLETTE: Hoe kunnen we onze venten dan terugkrijgen!

FRED: Nooit meer!

ST PIETER: Dat moeten ze uit vrije wil doen en ik vermoed dat dat niet gaat op de manier zoals ge nu bezig zijt!

MAURICE: Ze hebben ons enkel nodig als straathondjes en om geld in 't bakske te brengen zodat ze kunnen kopen en nog eens kopen! Als ze dat niet kunnen dan leven ze niet!

FRED: We gaan nog eens drinken. (rinkelt belletje)

YVONNE: (tot St Pieter) En dat laat jij allemaal maar gebeuren?

ST PIETER: Dat is de afspraak. Ze moeten stilaan overschakelen op rijstap!

BETTY: Hoe? En thuis lust mijne Maurice gene rijstap?

MAURICE: Hier ook niet!

ST PIETER: Hij zal het toch moeten leren eten of....

MAURICE: (onderbreekt) Of ik ga dood van honger zeker! En waar ga ik dan naartoe? Naar Venus, naar Pluto of naar Mars misschien?

ST PIETER: Dat zal onze Baas u wel eens uitleggen. Dat weet alleen hij. Degene die hier vertrekken moeten eerst langs hem passeren. Wat er daar wordt gezegd daar heb ik geen flauw idee van.

BETTY: De wereld zit toch raar in elkaar hé!

(Odrada binnen)

MAURICE: Twee pintjes graag, Odrada.

ODRADA: Okee.

YVONNE: St Pieter, zeg dat ze niks meer krijgen!

FRED: Wij willen een pintje!

ST PIETER: Dat kan ik niet, Yvonne! Dat mag ik zelfs niet!

YVONNE: Goed, dan ga ik dat aan uwe Baas rapporteren!

FRED: (tot Odrada) En breng er nog maar 3 mee met white spiritus in. Dan worden die vrouwen misschien wat kalmer!

(Tumult tussen de vrouwen en de heren. Van Gorp en St Pieter trachten de kemphanen te scheiden)

DERDE BEDRIJF:

Volgende dag.

Van Gorp zit aan z'n bureautafel. Betty, Colette en Yvonne staan rond St Pieter.

ST PIETER: Dus, iedereen weet wat hij moet doen, hé dames.

BETTY: Is 't niet beter dat we eerst den afwas gaan doen voor dat we hier de dossiers gaan sorteren?

ST PIETER: Ge hebt gelijk Betty. Misschien wel. Van Gorp...?

VAN GORP: Ja, St Pieter.

ST PIETER: Zijn de formulieren van Betty en Colette al ingevuld?

(Van Gorp antwoordt niet)

ST PIETER: Van Gorp...? Hoe zit het?

VAN GORP: (tracht het over een andere boeg te gooien) Weet ge waar ik nu plots goesting in heb? Om te gaan kaarten!

ST PIETER: (boos) Van Gorp, ik vraag of dat die formulieren... (zijne frank valt) Wat? Kaarten...? Kom, iedereen aan tafel. We gaan eerst nog wat kaarten voor dat we gaan werken. Dat is een goede ontspanning voor een prettige werksfeer!

COLETTE: En den afwas dan?

ST PIETER: Die kan wachten.

(Met z'n allen rond de tafel. St Pieter deelt de kaarten)

BETTY: Wie komt uit?

YVONNE: St Pieter is aan slag.

ST PIETER: Nee, ik heb gegeven.

(De dialoog die nu volgt gebeurt terwijl men verder met de kaarten speelt)

BETTY: Zeg, hoelang is Van Gorp eigenlijk al in den hemel?

ST PIETER: Een week na zijn geboorte is 'm hier aangekomen.

COLETTE: Dat is, om zo te zeggen, heel z'n leven al?

VAN GORP: Ja. Waarom? Ziet ge dat misschien aan mij?

BETTY: Nee nee.

ST PIETER: Ik weet nog hoe dat ik 'm leren lopen heb. En lelijk dat 'm was!

YVONNE: (plagend) Dàt is nog wel een beetje te zien!

ST PIETER: Ik mag het eigenlijk niet zeggen, maar zo'n lelijk gezicht had ik nog nooit gezien. Het leek zelfs op... op...! Allé soms twijfelde ik of dat 'm met z'n achterwerk of met zijne kop onder de lakens zat!

BETTY: Gaf dat geen problemen?

VAN GORP: Jawel. St Pieter wist soms niet waar dat hij den tutter moest steken!

ST PIETER: Weet ge wel dames, dat Van Gorp hier zelfs gedoopt is door onze eigen Baas!

COLETTE: Dan zal 't wel goed gedaan zijn!

ST PIETER: Ik was erbij toen hij gedoopt werd. Ik ben trouwens zijne peter. Bij mijn

weten was hij den eerste kleine die niet huilde toen men het wijwater over z'n kopke liet lopen!

YVONNE: Hoe kan dat nu?

VAN GORP: Hij had een hele week getraind met de gieter!

(We horen plots een scherp vreemd geluid)

BETTY: Wat is dat...?

ST PIETER: Ik zal eens gaan kijken! (af)

COLETTE: Gebeurt dat hier dikwijls, zo'n lawaai?

VAN GORP: Meestal zijn het de Amerikanen die met hun satellieten rakelings den hemel passeren.

YVONNE: Binnenkort landen ze hier in den hemel nog!

VAN GORP: Als ze niet meer terug naar de aarde kunnen, ja dan moeten ze wel naar hier komen want dan zijn ze kabibas!

BETTY: Die Amerikanen zijn toch wel slimme mensen hé!

VAN GORP: Och, ze zijn zot!

BETTY: Ze zijn misschien zot, maar ze zijn toch al op de maan geweest!

VAN GORP: (met lachje) En dat denkt gij!

BETTY: Niet dan?

VAN GORP: Nee, helemaal niet! De Baas heeft hen een plezier gedaan en een maan geïmproviseerd. Wij stonden hier aan het venster te kijken toen ze met hun maanjeep rondtoerden. Wij hebben nogal gelachen! Ge had de kostuums moeten zien die ze droegen! En dan hadden ze nog ne glazen pispot op hunne kop. Echt komisch. Onze Baas wou die ene, die zogezegd de eerste voet op de maan zette, nog pootje lappen, maar dan was alles uitgekomen! Nu zijn ze tevreden en blijven ze weer een tijdje weg. Binnenkort zitten ze zich hier in onzen hemel nog te moeien!

ST PIETER: (terug op) Geef ze nog maar eens. 't Zijn de Amerikanen maar! De mens wordt veel te slim daar beneden! Het wordt hoog tijd dat mijn Baas er nog eens iets aan doet! Zodat ze terug moeten beginnen op nul!

COLETTE: Hoe zou 'm dat gaan doen?

ST PIETER: Een zondvloed of zoiets! Dat is geen enkel probleem!

BETTY: Dus UFO's bestaan dan toch niet?

ST PIETER: Wie zegt dat? Ze bestaan wel, maar het zijn geen marsmannetjes zoals ze daar beneden denken.

BETTY: Wie is het dan wel?

ST PIETER: Van Gorp met Odrada die een toerke maken!

COLETTE: Dat geloven ze bij ons op de aarde niet! Voor elke UFO die gezien wordt hebben de wetenschappers een verklaring!

ST PIETER: De gewone man wordt niet meer geloofd! Wacht maar tot de Amerikanen de eerste keer op de planeet Mars komen!

VAN GORP: Ze zullen dan nogal opkijken, hé St Pieter!

ST PIETER: Wees gerust!

BETTY: Waarom?

ST PIETER: Onze Baas heeft gezegd, de dag dat ze daar landen dat iedereen van de hemel aanwezig zal zijn. Ik zie de gezichten al van die astronauten!

VAN GORP: Ze zullen niet weten wat dat ze te zien krijgen als ze door ons onthaald worden!

YVONNE: Dat kan goed zijn als ze de kop van Van Gorp zien dat ze direct rechtsomkeer maken!

ST PIETER: Daar zal het dan te laat voor zijn! Hun Voyager, of hoe heet dat stuk speelgoed, zal voorgoed afgesneden worden van het wetenschappelijk centrum op NASA. En dan gaat onze Baas dat ding zelf terug op de aarde afleveren! Ze zullen nogal opkijken daar!

VAN GORP: Dat had hij al veel vroeger moeten doen! Hij moet daar eens gaan zeggen wat dat er daar allemaal verkeerd zit!

ST PIETER: Allé wie is aan slag!

VAN GORP: (begint te loeien als een koe) Beuh...! Beuh...!

ST PIETER: Daar gaan we weeral!

COLETTE: 't Is toch wel erg hé!

YVONNE: Hij gaat binnenkort nog eens veranderen in een koe!

ST PIETER: Jamaar, ge moet dat niet onderschatten. Hij heeft dit jaar ne zware toneelrol gekregen. Als hij ze allemaal maar niet door elkaar gaat slagen!

VAN GORP: Beuh...!

COLETTE: En 't is juist echt hé!

ST PIETER: Het moet ook echt lijken!

ADELE: (op met pen en papier) St Pieter, wat moet ik erop zetten voor morgen?

ST PIETER: (krijgt het ervan op z'n heupen)

Hoe kunt ge hier nu fatsoenlijk kaarten als ge elke minuut wordt gestoord?

ADELE: Moet ik misschien teruggaan van waar ik gekomen ben? Maar dan hebben uw kostgangers morgen geen eten hé! Denk daar aan! Laatste vraag: wat wil St Pieter op het menu voor morgen?

ST PIETER: Ik zou voorstellen om deze dames eens ne keer te laten kiezen.

BETTY: Wij willen spruiten!

COLETTE: Ja.

YVONNE: Waarom?

COLETTE: Dat lusten onze venten toch niet!

YVONNE: Jamaar, ik ook niet!

COLETTE: Iets anders dan.

ADELE: Kom, ik moet het nu weten hé!

ST PIETER: Wat stelt gij voor, Adèle?

ADELE: Peperkoek!

ST PIETER: Natuurlijk! Hoe kan het anders?

ADELE: Voorgerecht is peperkoek in lichte wijnsaus, hoofdgerecht is peperkoek bolognaise, nagerecht is peperkoek met gekleurd ijs!

VAN GORP: Ik wil gene kleurstof in m'n eten!

ADELE: Wat hebt gij te zeggen?

VAN GORP: Niks!

ADELE: Oh! Trouwens, gij krijgt niks anders dan rijstpap.

(Odrada snel op en wendt zich tot St Pieter)

ODRADA: St Pieter, er scheelt iets!

ST PIETER: Jamaar Odrada, moet ge me nu komen storen terwijl ik hier zit te kaarten? Begint gij nu ook al?

(Odrada fluistert iets in het oor van St Pieter. Aan de blik van St Pieter te

merken lijkt het nogal iets ernstig te zijn)

YVONNE: Is er iets gebeurd soms?

COLETTE: Zo te zien wel!

BETTY: Toch niks ergs, hoop ik!

VAN GORP: Toch niks met den Baas zeker?

ST PIETER: Nee! (speurt met verrekijker de hel af, merkt iets en vloekt)
Paardebloem...! Paardebloem...! Paardebloem...! Kom Odrada, werk aan de
winkel! Van Gorp, gij houdt hier alles onder controle hé!

VAN GORP: Ja St Pieter.

ST PIETER: Ik ben direct terug hoor!

(Beiden in snel tempo af)

COLETTE: Het lijkt nogal iets serieus te zijn!

VAN GORP: Hier gebeuren soms ook serieuze dingen!

BETTY: En wat zou er nu schelen?

COLETTE: St Pieter zag lijkleek!

VAN GORP: Die ziet altijd bleek. Dat is van 't kaarten! Als 'm nog wat veel blijft
kaarten dan gaat 'm binnenkort veranderen in een kaart! Dat heeft den Baas
mij persoonlijk gezegd!

YVONNE: En wat is er gebeurd, Van Gorp?

VAN GORP: Ik zou het niet kunnen zeggen. Hier kan vanalles gebeuren! Een wolk
naar beneden donderen! Dat we te ver afdrijven naar andere planeten.
Algemene staking in den hemel!

COLETTE: Heeft er iemand vandaag Fred en Maurice al gezien?

BETTY: (valt uit de lucht) Dat is waar ook. Waar zitten die twee paljassen?

YVONNE: Van Gorp, uwen toverbol. Dan kunnen we zien waar dat dat grut
uithangt!

VAN GORP: Sorry dames, dat is onmogelijk! Die mag ik niet gebruiken zonder
toestemming van St Pieter!

YVONNE: Allé Van Gorp, niemand ziet het!

VAN GORP: Nee Yvonne! Nee is nee!

YVONNE: En ja is ja! Van Gorp, maak me niet kwaad hé!

VAN GORP: Jamaar, niet te lang dan hé! (haalt toverbol tevoorschijn. Iedereen
buigt zich over het ding)

YVONNE: (tot toverbol) Bolleke bolleke, toon ons Fred Bollen en Maurice
Hanegreefs!

BETTY: (schrikt) Wat is dat?

VAN GORP: (kijkt ook en schrikt even erg) Oh....!

COLETTE: Daar se! Fred en Maurice!

YVONNE: Waar zijn die mee bezig?

VAN GORP: (met hand voor de mond van verontwaardiging) Oh....!

BETTY: Maar allé nu...! Van Gorp, zeg nu toch eens iets!

VAN GORP: Ze zitten in de hel!

COLETTE: 't Is niet waar hé!

BETTY: Wie is die vrouw daar waar dat ze mee aan 't stoeien zijn?

VAN GORP: Dat is Martine!

YVONNE: Welke Martine?

VAN GORP: De secretaresse van de duivel!

BETTY: Dus is het mogelijk om van den hemel naar de hel te gaan?

VAN GORP: Ja, dat is mogelijk. Maar ik zou niet in hun plaats willen zijn als ze terugkomen!

YVONNE: Dat ze nu maar eens wachten! Maar deze keer zullen ze er niet goedkoop vanaf komen!

VAN GORP: Dat wordt hommeles! Gegarandeerd! (steekt toverbol weer weg)

BETTY: 't Zal dat wel zijn wat dat Odrada tegen St Pieter net kwam zeggen!

YVONNE: (tot dochters) Dat gaat ge toch zo niet laten, neem ik aan?

COLETTE: Maar make, we kunnen hier niks doen! We hebben hier niks te zeggen!

YVONNE: Oh nee...? Dat zullen we dan wel eens zien! Ge moet weerwraak nemen!

BETTY: Hoe...?

YVONNE: Proberen om een andere vent aan den haak te slaan! Dan worden Fred en Maurice jaloers!

COLETTE: Maar ik zie hier niet direct niemand die daarvoor in aanmerking kan komen.

YVONNE: Ikke wel! (kijkt naar Van Gorp die nog steeds bij de dossiers staat)

BETTY: Van Gorp....?

COLETTE: Die snul...? Als dat alles is wat dat we kunnen krijgen, zég...!

YVONNE: Maar ge moet dat niet menen! 't Is alleen maar te doen om uw venten uit hun schelp te lokken! Verstaat ge dat niet?

(Van Gorp zet zich weer aan tafel bij de dames. Het gesprek valt stil. Van Gorp voelt zich gegeneerd door de plotse lieve blikken van de dames. Hij wordt erg verlegen. Als de dames wat dichter naar hem schuiven neemt z'n verlegenheid zelfs extreme vormen aan)

VAN GORP: (begint plots te loeien als een koe) Beuh...! Beuh...!

BETTY: Binnenkort zitten we nog met een rund opgezadeld!

YVONNE: Ik weet het! We zullen Van Gorp leren dansen!

VAN GORP: Wie, mij? Oh nee! Oh nee! Ik wil niet dansen!

YVONNE: Komaan Van Gorp, doe niet zo flauw!

VAN GORP: Trouwens, ik mag niet dansen!

YVONNE: Waarom niet?

VAN GORP: (verzint wat) Euh....., ik zit met eksterogen!

(Van Gorp vlucht. De vrouwen hollen achter hem aan)

YVONNE: Pak hem! Leg hem uit dat ge verliefd zijt op hem!

VAN GORP: (krijgt nu pas echt schrik) Verliefd...? Op mij? Oh nee...!

(Van Gorp af en de dames volgen. Fred en Maurice komen terug van de hel. Ze steken hun hoofd voorzichtig naar binnen)

FRED: Kom maar! Er is niemand binnen!

(Beide heren komen binnen. Ze hebben beiden aan hun achterwerk een staart bengelen tot op de grond)

MAURICE: En nu...? Leg het nu maar uit! Nu staan we er goed op! (ad staart) Die van u is precies nog langer dan de mijne!

FRED: Ik ben ook ouder, hé Maurice!

MAURICE: Ik heb het nog gezegd! Ge weet niet waar dat ge aan begint!

FRED: Hoe kon ik dat nu weten?

MAURICE: Als dat dè verrassing is waar dat St Pieter over sprak dan moet ik hem gelijk geven! Het is een verrassing! En nog geen klein, begot!

FRED: We zullen die staart toch heel ons leven niet moeten meesleuren zeker?

MAURICE: Als dat zo is dan kap ik 'm af!

FRED: Dat is een goed gedacht, maar dat gaat pijn doen, denk ik!

MAURICE: Oh nee! In den hemel is geen pijn! Dat heeft St Pieter zelf gezegd!

FRED: We zullen eens testen! Als ge iets voelt moet ge 't zeggen! (zet z'n tanden in de staart van Maurice)

MAURICE: (schreeuwt het uit van de pijn) Auw....!! Ge hebt er toch geen stuk uitgebeten?

FRED: Nee, maar ik had pertang veel goesting!

ST PIETER: (daagt op. De heren bestoppen hun staart door zich met aangezicht naar St Pieter te keren)

ST PIETER: Wel wel! Hoe is 't?

MAURICE: Goed.

FRED: Ja goed! 't Kon beter, maar we zijn tevreden!

ST PIETER: Wat is er gebeurd?

FRED: Gebeurd...? Hier? Er is niks gebeurd! Hé Maurice...? Weet gij of dat er iets gebeurd is?

MAURICE: Euh...! Euh...! Ik weet niet, euh...!

ST PIETER: Wat is dat dan daar achter uwe rug?

(Beiden kijken om)

FRED: Waar?

ST PIETER: Kom heren, doe niet zo onnozel! Ik weet dat ge met ne staart teruggekomen zijt van de hel! Waarom slaagt ge mijne goede raad in de wind? Als de Baas dat te weten komt dan wil ik niet in uw plaats zijn!

FRED: St Pieter, we beloven dat we altijd met u meekaarten als ge 't ons vraagt, maar zeg alstublieft niks tegen ons vrouwen over die staart!

ST PIETER: Hoe gaat dat nu? Iedereen ziet toch dat ge ne staart hebt! Of wilt ge 'm in uwe broekzak steken misschien?

MAURICE: (probeert) Hij gaat er niet in!

FRED: Kunt ge 'm niet afkappen?

ST PIETER: Met alle plezier, maar dat gaat verschrikkelijk veel pijn doen!

FRED: Ik dacht dat er in den hemel geen pijn bestond?

ST PIETER: Als ge naar de hel geweest zijt dan vervalt dat allemaal! Ik heb u nog klaar en duidelijk gezegd dat ge er moest wegblijven!

MAURICE: 't Is te laat nu!

FRED: Kunt ge niet tegen ons vrouwen zeggen dat....

(Nu komen Betty, Colette en Yvonne binnen)

YVONNE: Hier zijn ze! Hebben de heren zich kunnen amuseren?

(Betty en Colette willen dichterbij komen)

FRED: (met hand in de hoogte) Halt...! Blijven staan daar!

BETTY: Waarom?

MAURICE: We hebben een heel gevaarlijke ziekte opgelopen!

COLETTE: Toch geen aids zeker?

FRED: Nee!

BETTY: Oh.

MAURICE: Nog vele erger!

COLETTE: Watte...?

MAURICE: Blijf maar ver genoeg van ons want het is heel besmettelijk!

YVONNE: (meent iets te merken) Zeg, maar wat hangt daar achter u op de grond?

(De heren spelen met het uiteinde van hun staart)

FRED: Oh dat! Dat hebben we onderweg gevonden!

(St Pieter zucht)

BETTY: Geef eens hier! (trekt aan staart en sleurt Maurice een halve meter naar voor)

BETTY: Wat is dat?

COLETTE: (tot Fred) En bij u is dat ook!

YVONNE: (verwonderd) Maar dat is ne staart! Uw venten hebben ne staart! (lacht zich te pletter) Dat moeten we gaan vieren! Oh en 't is ne schone. Daar moogt ge mee voor den dag komen!

MAURICE: Nog liever ne staart dan zo'n stomme kop als gij!

YVONNE: En daar staat beneden nog een floske aan!

FRED: Zie maar dat er bij u geen floske aan staat!

YVONNE: Waar hebt ge dat ding gehaald?

FRED: (spottend) In de C & A! Twee kopen en één gratis!

YVONNE: Nog twee horens op uwe kop en ge kunt allebei voor stier gaan spelen! (imiteert even een brullende stier, dan plotseling streng) Want meer zijt ge niet! Allebei! Twee losgebroken dorpsstieren die iedere vrouw op stang jagen!

YVONNE: Opgelopen in de hel zeker?

FRED: We zijn in de hel niet geweest!

(St Pieter zucht)

YVONNE: Nee, 't zal niet zijn! En die Martine dan?

FRED: Hoe weet jij dat?

YVONNE: In den hemel weten ze alles!

FRED: Wat nu?

ST PIETER: Ja, wat nu? Ik weet het ook niet meer!

MAURICE: Ge gaat ons toch niet vertellen dat we die staart voor altijd moeten meedragen?

YVONNE: 't Zal nog niet zijn! Voor mijn part mogen ze die twee staarten aan elkaar binden zodat ze nooit meer los komen!

FRED: Colette, wat nu? Kunt gij ons niet helpen?

COLETTE: Ik ken u niet!

MAURICE: En gij, Betty?

BETTY: (draait hoofd rond) Roept daar iemand?

ST PIETER: Wie dat goesting heeft om mee te kaarten zet zich aan tafel!

FRED: Hoe kunnen wij nu meekaarten met zo'n staart?

ST PIETER: Gewoon. Ge moet toch met uw handen spelen, toch niet met uwe staart!

MAURICE: We kunnen nog niet eens fatsoenlijk op ne stoel gaan zitten.

(Beide heren zetten zich op stoel en laten hun staart onder de tafel hangen.
St Pieter deelt de kaarten)

FRED: Pardon Colette, ge staat met uwe voet op mijne staart!

COLETTE: Let op uw spullen dan!

FRED: Ik zal u er seffens eens nen trek mee geven!

COLETTE: Dat had ge beter vroeger gedaan met die andere staart dan moesten Betty en ik niet alleen naar zee gaan. En dan waren we zeker niet verdronken!

MAURICE: Hela, ieder zijn gebreken hé!

ST PIETER: De straf zal niet mals zijn! Vanaf morgen... (bedenkt zich)

FRED: Wat is er vanaf morgen?

ST PIETER: We zullen wel zien! We gaan niet vooruit lopen op de zaak! Maar als men vrijwillig in de hel is geweest dan moet men eerst den hemel terug verdienen!

MAURICE: Zeg maar wat dat we moeten doen!

(Beiden smekend op hun knieën)

MAURICE: We zullen alles doen wat ge ons vraagt, St Pieter!

FRED: We willen zelfs heel de nacht doorkaarten als we maar van die staart vanaf geraken!

BETTY: Zie ze daar zitten! Hij moest nog ne meter langer worden!

COLETTE: Met weerhaken aan zodat ze overal bleven achter vasthaken!

YVONNE: Ik kan misschien een goed woordje doen bij de Baas!

FRED: Zoudt gij dat voor ons willen doen, Yvonne?

YVONNE: Maar op één voorwaarde!

FRED: En dat is?

YVONNE: (liefjes) Als ik eens efkes aan uwe staart mag komen!

FRED: (stoot haar af) Zeg, gij zijt helemaal zot geworden zeker?

YVONNE: Ik meen het! Kom Maurice, bij u dan?

MAURICE: Ge hebt nooit veel van staarten moeten hebben en nu wilt ge 'm aanraken zeker!

YVONNE: Wie zegt dat?

MAURICE: Ge kon niet eens verdragen dat Fred of ik een vuile mop vertelden!

YVONNE: Wat is 't eieren of jong?

FRED: (met tegenzin) Allé dan hé! Maar ge belooft dat ge er met den Baas over

spreekt hé!

(Fred presenteert z'n staart met veel tegenzin. Yvonne raakt hem even aan)

YVONNE: (schrikt met hoge toon) Oeh...! 't Lijkt nog nen echte ook! (tot dochters)
Daar moet ge nu eens aan voelen se!

(Betty en Colette voelen ook aan de staart van hun respectievelijke man)

BETTY: 't Is just of ik heb de steel van de stofzuiger vast!

COLETTE: Amaai...!

BETTY: Ik ga wat rusten. Kom Maurice!

MAURICE: Hoe, kom Maurice? Ik moet toch niet bij u in uw wolk kruipen?

BETTY: En waarom niet?

MAURICE: En gij mij uitlachen zeker? Daar denk ik nog niet aan!

(Betty wil hem bij de staart meesleuren)

MAURICE: Is dat bijna goed, ja?

YVONNE: 't Is uw eigen schuld! Had weggebleven bij die Martine!

FRED: Daar is niks gebeurd!

YVONNE: Dat zegt ge al 15 jaar!

FRED: (woedend) Watte...?

(Fred wil op Yvonne stuiken. St Pieter bemiddelt, maar redt het niet alleen om beide partijen gescheiden te houden)

ST PIETER: (roept) Van Gorp...!! Odrada...!! Kom me helpen! Snel...! Of daar gebeuren hier ongelukken!

(Odrada en Van Gorp in snel tempo op. Van Gorp doet aan schijnboksen. Ze helpen St Pieter)

ST PIETER: (met wijzende vinger) En nu ieder naar z'n eigen wolk!

FRED: En wat nu met onze staart?

ST PIETER: Staart of gene staart! Maak dat ge vanonder mijn ogen weg zijt of ik doe hier seffens nog maleuren!

VAN GORP: Nee St Pieter! (fluistert tot heren) Dat heeft 'm nog eens gezegd en toen zijn er drie weken niks anders dan aardbevingen en overstromingen geweest!

MAURICE: Waar zit den Baas?

ST PIETER: Nog altijd op reis natuurlijk!

(Fred met Maurice verlaten de kamer. De vrouwen volgen en maken er gebruik van om nog eens snel aan hun staart te trekken. De heren protesteren. Enkel St Pieter, Van Gorp en Odrada blijven achter)

ST PIETER: (ernstig) Van Gorp, Odrada, ge weet wat er kan gebeuren als er iemand overloopt naar de hel en terugkomt?

ODRADA: Ja, St Pieter.

VAN GORP: Den duivel zal nu zeker proberen van te komen spioneren in den hemel!

ST PIETER: En nu dat onzen Baas op reis is, zal hij zeker komen! Hij weet dat we kwetsbaar zijn met zo'n twee zwakkelingen als Fred en Maurice!

ODRADA: Wat kunnen we daartegen doen, St Pieter?

ST PIETER: Eerst en vooral goed uit ons doppen kijken!

VAN GORP: (schijnboksen) Laat 'm maar komen! We zijn klaar!

(Odrada loopt toevallig een stoel omver. Van Gorp springt vol schrik in de armen van St Pieter)

VIERDE BEDRIJF:

Volgende dag.

De vrouwen zitten te kletsen bij een kopje koffie.

COLETTE: Heel de nacht heeft mijne Fred met zijne staart gewiebel! Gelijk de koeien in de stal om de vliegen van hunne rug weg te houden! Om gek van te worden!

BETTY: En mijne Maurice dan! Ik denk dat 'm ook slecht geslapen heeft. Hij heeft zich wel ne keer of 30 omgedraaid! Naar links, naar rechts, naar links, naar...

COLETTE: (vervolgt) rechts!

BETTY: Nee nee, Naar links. Toen heeft 'm zich helemaal omgedraaid! Tot ik het ervan op m'n heupen kreeg. En toen heb ik zijne staart aan m'n been gebonden. Ge had eens moeten horen deze morgen toen hij wou opstaan! Een fanfare had er niks aan!

YVONNE: Met de venten, altijd last. En 't ergste is nog dat ge er nooit vanaf zult geraken!

COLETTE: Make, Fred is mijne kostwinner. Als ik 'm kwijtspeel waarvan moet ik dan m'n kleren kopen?

BETTY: En ikke dan? Maurice doet wel niet veel, maar hij verdient goed bij den Ijzeren Weg! Eigenlijk wil ik hem niet kwijtspelen!

COLETTE: Kunnen we 't nog beter hebben dan nu?

BETTY: Pas maar op dat zij ons nog willen in plaats van wij hen!

YVONNE: Laat ze stillekes doen. Kunt ge nu met ne vent die ne staart heeft over straat lopen of ne GB binnengaan? Wat zullen de mensen wel gaan zeggen? Ze zullen nog gaan denken dat ze in den dierentuin zitten!

BETTY: Hier is geen straat en gene GB, make! We zitten hier in den hemel!

YVONNE: En hier is geen volk, nee? Ze gaan ons familie nog ne slechte naam bezorgen. Ze sleuren onze goede naam door 't slijk!

COLETTE: Voor alles is een oplossing. Dus, ook voor die staart!

YVONNE: Laat ze lopen waar dat ze goed voor zijn en zoek hier iemand anders! Trouwens, ge spreekt daar van kleren kopen. Dat kunt ge hier toch niet!

(Van Gorp dansend en dagdromend op met transistorradio aan z'n oor.
Yvonne zet radio uit)

YVONNE: En wat zijt gij van plan? Ge mist nog ne staart dan kunt ge met die twee snullen gaan meespelen!

VAN GORP: Ik wil dansen!

YVONNE: (tot dochters) Hij wil dansen. Hoor ge 't?

COLETTE: Daar heb ik nu geen goesting voor!

BETTY: Ik ook niet!

YVONNE: En ik ook niet!

VAN GORP: Ik wil leren dansen. Ge hebt het gisteren zelf voorgesteld! Nu wil ik het leren! Nu!!

YVONNE: Laat ons gerust, Van Gorp. Wij hebben ander problemen aan onze kop!

VAN GORP: Allé Yvonne! Beloofd is beloofd!

(Van Gorp zet radio weer aan. Yvonne zet hem weer boos uit)

VAN GORP: Wat doet ge nu?

YVONNE: Met dat lawaai kunnen wij niet nadenken.

COLETTE: Kom, wij zijn hier weg! Ik moet toch naar 't toilet. Het heeft heel de nacht gerommeld in mijn buik.

BETTY: Maar bij mij ook!

COLETTE: 't Zal toch niks te maken hebben met die staart van ons venten zeker?

(Dames af. Als Yvonne passeert dan schopt ze Van Gorp onder z'n achterwerk. St Pieter op)

VAN GORP: St Pieter, ik wil protest aantekenen!

ST PIETER: Tegen wie?

VAN GORP: Tegen Adèle! De mensen in den hemel zijn niet meer tevreden over het eten! Daar gaat niemand meer naar den hemel willen komen als dat zo blijft duren!

(Beiden zetten zich aan tafel)

VAN GORP: Daar komen overal reclamaties! De helft van den hemel zit met diarree en de ander helft heeft buikloop!

(nu komt Adèle binnen en volgt het gesprek achter hun rug)

VAN GORP: Die kalkoen van een Adèle is ons stilaan aan 't vergiftigen met hare bocht! 't Is elke dag hetzelfde! (imiteert stem van Adèle) Ik weet niet wat ik op het menu moet zetten! Ik weet dit niet! Ik weet dat niet!

(nu merkt St Pieter dat Adèle achter hen staat. Hij tracht dit Van Gorp aan het verstand te brengen, maar die draaft maar door)

VAN GORP: Hoe dat die trien aan haar brevet van kok is geraakt dat begrijp ik niet! Die jury heeft vast zitten slapen tijdens dat examen! Dat kan niet anders! En ik ben er zeker van dat ze zelf niks anders doet in haar keuken dan fréten! Zo'n mook heeft ze onder haar appartementen hangen! En dat is niet van te werken!

(St Pieter kucht gemaakt en probeert mimisch duidelijk te maken dat ie moet zwijgen)

VAN GORP: Wat zeg ik? Zo'n se...! 't Is juist een opgeblazen bierton! (stuit nu op de strenge blik van Adèle, vervolgt, maar twijfelend) ton..., ton.... tonneke... (verzint snel wat onzin) Tinneke, Tonneke en Tanneke liepen door een groot bos. Toen sprak Tinneke tegen Tonneke....

ADELE: (neemt Van Gorp bij de kraag van zijn stoel) Wat heeft meneer te zeggen over mijne persoon?

ST PIETER: Hij heeft gelijk, Adèle! Het eten trekt op niks! Ge hebt sjans dat mijn Baas u heeft aangesteld als kok of ik had u al lang gedegradeerd tot gewone kostganger!

(Adèle begint plots te huilen. St Pieter troost haar)

ST PIETER: Kom Adèle, niet huilen kindje!

ADELE: Het ligt er allemaal aan dat wij rijstpap moeten eten en de nieuwelingen krijgen ne fatsoenlijke maaltijd!

VAN GORP: Maar daar heeft ze gelijk in! En dat is uw schuld, St Pieter!

ST PIETER: Watte? Mijn schuld...? Ik doe dat in opdracht van mijnen Baas!

VAN GORP: Gij zijt hier eerste commandant! Als de Baas op reis is dan hebt gij het voor 't zeggen!

ADELE: En zwijg gij of ik leg u seffens op de kapblok en ik maak fricassee van u!

(Van Gorp slikt angstig door)

ST PIETER: Sinds een paar dagen is Van Gorp op den dool! Hij weet niet meer wat hij zegt!

VAN GORP: Dat is niet waar!

ST PIETER: Dat is wel waar, Van Gorp! En ontken het maar niet! Nog erger of die Fred en Maurice hebben u gehypno.. gehypstonistee... (heeft het moeilijk)

ADELE: (verbetert traag) Ge-hyp-no-ti-seerd!

ST PIETER: Ja, gehypstintotie.... (kan er maar moeilijk uit) Ik vraag me wel eens af, Van Gorp of dat gij ook al begint gelijk die twee pannekoeken! Het is al zo'n ambras in den hemel! Dan doet gij er nog een schepke bovenop! Omdat gij hier kind aan huis zijt moet ge niet denken dat ge alles moogt hé!

VAN GORP: Maar ik wil alleen maar leren dansen, St Pieter. En die vrouwen willen het mij niet leren!

ST PIETER: Dans dan met Adèle!

VAN GORP: Nee!

ST PIETER: En waarom niet?

VAN GORP: Hebt ge die armen als een bekeken? Als ge daar tussen geraakt dan komt ge er als rijstpap uit!

ST PIETER: Kom maar, Adèle. Ga maar efkes rusten op uw wolkske. Ge zijt gewoon wat depressief! (leidt Adèle af en keert weer)

VAN GORP: Kunt gij me niet leren dansen, St Pieter?

ST PIETER: Ikke? Waar zou ik dat geleerd hebben?

VAN GORP: We maken een goede afspraak. Gij danst met mij, dan kaart ik met u!

ST PIETER: Wat gaan de mensen denken? Mijn antwoord is 'neen'!

VAN GORP: (teleurgesteld) Okee! Okee! Maar durf me nooit meer te vragen om met u te kaarten want dan is mijn antwoord ook 'neen'! (wil kamer boos verlaten, kijkt nog eens nijdig om, steekt z'n tong kinderlijk uit naar St Pieter, maar loopt daardoor met z'n hoofd tegen de deurstijl)

ST PIETER: (nervus tot zichzelf) Maar wat is dat hier allemaal toch de laatste tijd? En waar blijft den Baas in hemelsnaam toch...?

(Maurice en Fred op. Ze zijn gekleed als poetsvrouw met hoofddekse. Maurice draagt emmer en dweil. Fred draagt enkele kopkussens. Hun staart bengelt nog steeds aan hun achterwerk. St Pieter volgt hun bewegingen vanop afstand. Beide heren kloppen de kopkussens uit op voorplan. Een enorme hoeveelheid pluimpjes of witte confetti vliegt tussen het publiek)

FRED EN MAURICE: (zingen op rijm) Jezeke schudt z'n beddeke uit en laat de pluimkes vliegen. Hier en daar en overal, tot bij de koeikes in de stall! (herhalen tot kopkussens leeg zijn. Bij de laatste keer dansen beide heren met elkaar rond zodat hun staart rondvliegt)

ST PIETER: (komt plots tevoorschijn) Opgepast heren! Wat gaan ze daar beneden zeggen als ze in juli een pak sneeuw op hun dak krijgen?

FRED: Dat het rap terug Nieuwjaar zal zijn!

MAURICE: Ze moeten maar pakken zoals 't komt!

FRED: Dat moeten wij ook doen!

ST PIETER: Laat maar stillekes zijn of ik krijg ambras met mijn Baas!

FRED: (zucht) Stikkapot ben ik!

MAURICE: Bekijk mijn handen eens! De één blaar tegen d'ander!

FRED: Hoe lang zijn wij nu al aan 't kuisen?

MAURICE: We hebben nog niks anders gedaan sinds we terug zijn van de hell!

ST PIETER: Wie niet wil luisteren moet gestraft worden!

MAURICE: 't Is al meer dan genoeg geweest!

ST PIETER: Nee, 't Is nog niet genoeg geweest! Nu gaat ge de kippen nog eten geven.

FRED: Kippen...? Ik zie hier geen kippen!

ST PIETER: Natuurlijk! Zitten die bij u daar beneden soms ook in de woonkamer?

MAURICE: Waar zitten die dan?

ST PIETER: Ge gaat hierbuiten en ge neemt de derde gouden poort links! Allé vooruit!

(Heren af. Van Gorp komt op met transistor, zet volume aan en begint vreemde bewegingen te maken)

ST PIETER: Wat krijgt gij?

VAN GORP: Ik wil dat ge met mij danst!

ST PIETER: (wimpelt dit dwaze idee af) Ga weg hé, Van Gorp!

VAN GORP: Ik ga weg, na dat gij met mij gedanst hebt!

(Van Gorp zet muziek wat luider en sleurt St Pieter mee in de dans. St Pieter houdt snel op als Maurice en Fred weer binnenkomen)

FRED: Waar hebt ge dat geleerd?

MAURICE: Zeg maar, gij kunt dat goed!

ST PIETER: (gegeneerd) Van Gorp...! Trap het af...! Of ik zeg tegen mijnen Baas dat ge weer ambutant zit te doen!

En dan kunt ge weer drie weken uwe nestel gaan afdraaien op de boerderij!

VAN GORP: (verontschuldigt zich) Ja St Pieter. (af met transistor)

ST PIETER: Hebt ge de kippen gevonden, heren?

MAURICE: Ja ja. Ze schrokken nogal toen we daar binnen kwamen.

ST PIETER: Dat is niet moeilijk met die staart van u! Die zijn dat niet gewoon hé!

FRED: Maar we willen u wel iets vragen!

ST PIETER: Vraag maar op!

FRED: (haalt een gouden ei uit z'n zakken) Wat is dat...?

ST PIETER: Leggen uw kippen soms geen eieren dan?

FRED: Jawel, maar geen gouden! En wat gebeurt er met die gouden eieren?

ST PIETER: Die eten wij op.

MAURICE: (haalt een handvol gouden kippenmest uit z'n zakken) En wat is dit...?

ST PIETER: Dat is kippenmest! Of doen uw kippen....

MAURICE: (onderbreekt) Ja, ons kippen kakken ook. Maar geen gouden keutels!
(bijt op een stukje mest) 't Is echt goud! Ik proef het!

ST PIETER: Jamaar, jamaar...! Die kippenmest moet nog gezift worden!

FRED: (verbaasd) Kippenmest ziften...? Dat heb ik nu nog nooit gehoord!

ST PIETER: De kippenmest wordt hier gezift want dat is de brandstof voor de zon.

MAURICE: Heu...? (begrijpt er geen snars van)

ST PIETER: Dat worden later zonnestrallen! Dat is toch niet moeilijk om te begrijpen!

FRED: St Pieter, ik ben maar ne kleine zelfstandige hé! Maak het niet te moeilijk alstublieft!

MAURICE: En die kippen worden die ook geslacht en opgegeten?

ST PIETER: Natuurlijk! Maar dat zijn geen gewone kippen! Dat zijn vegetarische kippen!

MAURICE: Hoe kan dat? Dat versta ik niet!

ST PIETER: Ik ook niet! Als ge daar iets van moet weten dan vraag het maar aan mijnen Baas!

FRED: We moeten u nog iets vragen? Hoe zit dat in elkaar met volle maan, half maan, enzovoort?

ST PIETER: Oh, dan doen we gewoon het licht uit langs ene kant!

MAURICE: Maar de maan draait toch rond!

ST PIETER: Wie vertelt zo'n onzin?

MAURICE: Dat zeggen ze daar beneden!

ST PIETER: Ge moet wat minder geloven van wat ze u daar beneden vertellen! De maan draait niet rond! Dat is dikke zever!

FRED: De aarde draait dan toch rond?

ST PIETER: Nu wel, maar vroeger niet! Ik heb de tijd nog meegemaakt dat we om de twee uren de zon moesten verzetten. Toen is mijnen Baas op het geniale idee gekomen om dat blauw bolleke, dat gij de aarde noemt, een tik te geven zodat het stillekes bleef ronddraaien. Nu kan de zon gewoon blijven staan. Dat heeft ons veel werk bespaard!

MAURICE: En hoe verklaart ge dan de maansverduistering?

ST PIETER: We moeten hem soms eens wat dichterbij halen om hem ne keer op te boenen.

FRED: En de zonsverduistering dan?

ST PIETER: Dat zijn efkes grote problemen geweest! We schakelden over op ander kippenvoer. Wat gebeurde er? De kippen legden nog wel eieren maar....

MAURICE: (vervolgt)... maar gene stront meer!

ST PIETER: Dat klopt! Dus geen kippenmest, dan ook geen zonnestrallen meer! Zo simpel is dat!

FRED: (krabt in z'n haren) Dat is allemaal nog zo simpel niet!

ST PIETER: Dat is 't werk van mijnen Baas. Alles kan hij! Daarom is 't dan ook onzen Baas! En nu moet ik verder gaan heren, want ik heb nog wat werk te doen. Ge dweilt hier nog eens door het secretariaat, ja? (af)

FRED: Ik heb er dorst van gekregen! (rinkelt belletje)

MAURICE: Nu het secretariaat hier nog en 't zit erop! Maar ik heb genen bal goesting meer!

FRED: De wereld zit vreemd in elkaar, hé Maurice?

MAURICE: Amaai...! Gene simpele, die Baas! Dat moet nogal ne slimme kerel zijn, denk ik!

FRED: Zo slim dat hij ons ne staart gegeven heeft!

MAURICE: (toont handvol gouden kippenmest) Fred, Dat is toch straf hé! Wat zou dat waard zijn dat ik hier in mijn hand hou?

FRED: Twee à driehonderdduizend! Misschien nog meer!

MAURICE: En dat ligt hier zo maar voor 't rapen?

ODRADA: (binnen) Wat mag het zijn, heren?

FRED: Twee pintjes, Odrada!

ODRADA: Okee! (af)

FRED: Pertang een schoon stuk, die Odrada!

MAURICE: En hoe staat het met uwe staart?

FRED: Ik heb hem nog eens gemeten! 't Lijkt er zelfs op dat 'm nog langer wordt!

MAURICE: Dat is maar een gedacht!

FRED: (monstert staart van Maurice, dan met lachje) Gij hebt er anders ook ne ferme stomp aanstaan, Maurice!

MAURICE: Ik weet het.

(Odrada brengt twee pintjes bier binnen)

FRED: Odrada, zijt gij nu feitelijk ne jongen of een meisje?

ODRADA: Heeft St Pieter u dat nog niet verteld?

MAURICE: Ja Odrada! Hij heeft gezegd dat gij onzijdig zijt! Maar wat is dat precies? Dat begrijpen Fred en ik niet!

ODRADA: Daar zijn nog meer geheimen in den hemel die niet te begrijpen zijn!

FRED: Daar zit precies een vliegske in uw oog. (wil het eruit peuteren. Odrada sluit even de ogen en Fred maakt hiervan gebruik om Odrada een snelle kus te geven op de wang) Voilà! Ik kan nu toch zeggen dat ik ooit eens een engel heb gekust!

(Odrada trapt boos op z'n staart)

FRED: Auw....!

(Van Gorp komt ondertussen op en heeft nog net gemerkt dat Fred de engel gekust heeft. Odrada af)

VAN GORP: Gij hebt aan ne staart nog niet genoeg zeker?

FRED: Waarom?

VAN GORP: Ge weet toch als ge een engel kust dat ge dan een standbeeld kunt worden!

FRED: (tast in z'n kruis, dan met lachje) Ja, ik voel het al!

(St Pieter komt tevoorschijn. onder volgende dialoog bindt Van Gorp de twee staarten aan elkaar)

ST PIETER: Wel...? Hoe zit het hier?

MAURICE: Dat zouden we aan u moeten vragen! Wanneer mogen we stoppen met kuisen?

ST PIETER: Iemand die van de hel terugkomt met ne staart die moet weer terug op een proper lei beginnen door heel den hemel op te kuisen. Kortom, ge moet verdienen dat uwe staart weer verdwijnt!

MAURICE: Dus straks is dat slurfke verdwenen?

ST PIETER: Als het secretariaat nog opgerommeld is, ja!

FRED: (zucht) Oef! Wat een geluk!

ST PIETER: Maar ik moet uw miskleun wel aan mijnen Baas vertellen. Daar kan ik niet onderuit! Komt daar nog bij dat ge me beloofd hebt van altijd met mij mee te kaarten!

FRED: Jamaar,....

ST PIETER: (onderbreekt) Ja ja! Beloofd is beloofd! En als ge uw belofte niet nakomt, wel dan durf ik u feliciteren met uwe staart tot in het einde der tijden!

MAURICE: Wij zullen kaarten als gij 't ons vraagt, St Pieter.

ST PIETER: Komt daar ook nog bij, maar dat moet onder ons blijven, dat ge me nu en dan eens moet laten winnen met kaarten!

FRED: Maar dat is chantage!

ST PIETER: Ssst...! Denk eraan, het is een baard of ne staart hé!

FRED: Okee. Uwe wil is wet!

ST PIETER: Allé dan gaan we nu maar eens efkes kaarten zeker?

(De heren willen zich aan tafel zetten, maar merken dan dat hun staarten aan elkaar gebonden zijn. Van Gorp beleefd binnenpretjes)

FRED: Van Gorp, se kieke dat ge daar staat! (ze maken zich los van elkaar)

MAURICE: Van Gorp, kom hier dat ik uwe kop uittrek! Godvermiljàr....!

ST PIETER: Euh....! Wat heb ik u gezegd dat ge moest doen in plaats van te vloeken?

MAURICE: (luid, boos en snel) Paardebloem! Bremstruik! Inlandse eik! Rotte appel! Rose bottel...! (merkt eigen fout) Dat is geen plant zeker?

ST PIETER: Kom, 't is al goed!

FRED: Als ik hem nu te pakken krijg dan laat ik hem z'n brillette opeten! Daar mag hij zeker van zijn!

VAN GORP: Dat is de straf als ge een engel kust!

ST PIETER: Watte....? Wat is hier gebeurd? Ge hebt nog graag flaporen, ne lange neus, nen bultrug en een houten been bij zeker? Van Gorp, en gij zwijgt tegen den Baas over dat kaarten hé!

VAN GORP: Wat hangt daar aan vast?

ST PIETER: Begint gij ook al? Goed, ge moogt meekaarten!

VAN GORP: Nee hé! Uw kaarten komen m'n oren uit! (presenteert oor) Als ge goed kijkt zult ge ze wel zien zitten!

FRED: St Pieter, zou dan nu echt niet mogelijk zijn dat we eerst eens efkes kunnen gaan rusten? We zijn allebei zo moe!

ST PIETER: Rusten hoeft niet in den hemel want hier wordt men nooit moe! En is 't secretariaat al opgeruimd?

MAURICE: Maar gij zegt dat hier enkel zuivere lucht is! Hoe kan het hier dan zo vuil worden?

ST PIETER: Het wordt hier nooit vuil. Opruimen, heb ik gezegd! Meer niet! De dossiers sorteren. De rommel van Van Gorp opruimen, etc.

FRED: Wat zegt gij? Niet vuil...? Kom dan hier maar eens kijken! Allemaal zwarte plekken op de vloer!

ST PIETER: Ge meent het niet hé! (merkt de zwarte plekken op de vloer. Is in alle staten) Van Gorp, sla alarm...!! Hij is hier binnen geweest!

VAN GORP: Wie?

ST PIETER: De duivel! Sla algemeen alarm en sluit onmiddellijk alle ingangen af!

(Van Gorp af. St Pieter bijna hysterisch) Nu dat nog! Als mijn baas dat te weten komt dan kost me dat mijne kop! Kijk hier, overal zwarte poten en zwarte vingers)

(we horen even een luide sirene. Iedereen in snel tempo op)

YVONNE: Wat is er gaande?

ODRADA: Is 'm binnen geweest?

BETTY: Zo'n lawaai allemaal?

COLETTE: Is er iets gebeurd?

ADELE: (met slagersmes in aanslag) Waar zit 'm?

FRED: Wat kunnen we doen?

ST PIETER: Kalm mensen, kalm!

MAURICE: Maar zeg dan wat dat we kunnen doen!

ST PIETER: (roept luid) Stilte...!!! (tot allen) We hebben deze nacht bezoek gekregen van de duivel! Hij is hier in mijn secretariaat geweest!

BETTY en COLETTE: De duivel...?

(Betty en Colette kruipen dicht bij hun mannen van schrik. De heren stoten hen af)

BETTY: Maar doe dan toch iets!

COLETTE: Ik wil hier weg!

YVONNE: Natuurlijk komt die duivel naar hier! (ad staarten) Soort zoekt soort!

FRED: Dat zei de Fonne ook en hij kakte bij zijn baas op den drempel!

ST PIETER: Stilte...! We moeten dat probleem rustig aanpakken. Ik hoop dat 'm niet aan de dossiers gezeten heeft!

YVONNE: (haalt zwaar uit naar St Pieter) Gij kunt uw werk niet af! Gij zijt gene leider die rust in den hemel kan brengen! Ge wordt te veel betaald voor uw werk als eerste commandant! Gij hebt het niet meer onder controle! Hier is een goede leiding nodig! Iemand als ik!

ST PIETER: Gij moet uwe kwebbel dichthouden of ik draai seffens uw gebit in één van uw neusgaten!

VAN GORP: St Pieter, beheer u. Denk eraan dat ge in den hemel zijt!

ST PIETER: Hoe moet ik dan reageren? Ik word langs alle kanten aangevallen!

YVONNE: Ik neem de leiding over!

ST PIETER: Gij hoeft niks te doen dan naar mij te luisteren!

BETTY: Make, maak het niet erger dan het al is!

VAN GORP: (begint te kakelen als een haan) Kukeleku...! Kukeleku...!

ST PIETER: En houdt die mislukte haan zijnen bek dicht of ik pluk hem en geef hem aan Adèle om in de soep te draaien!

ADELE: (dreigt met slagersmes) Dat is maar één woord.

(Men houdt Adèle weg bij Van Gorp)

ST PIETER: Adèle, ga weg met dat mes!

ADELE: De dag dat ik die mag slachten wordt de mooiste dag uit m'n leven!
(Adèle af)

ST PIETER: Odrada, gij gaat in heel den hemel controle doen! Is er iets dan komt ge direct naar mij!

(Odrada af)

ST PIETER: Dames, heren, het is alarmfase één! Vanaf nu moet ik beginnen met de grove middelen! (haalt enkele belletjes tevoorschijn uit de lade van het bureau en geeft er ieder eentje)

BETTY: Wat moeten we daarmee doen?

ST PIETER: Ieder van u moet zo'n belletje dragen. Als ge zonde doet begint dat onmiddellijk te rinkelen! Zo kan ik iedereen onder controle houden!

MAURICE: Zonde? Wat is zonde? Wat bedoelt ge met zonde?

ST PIETER: Alles!

YVONNE: Ook bij overspel?

ST PIETER: Ja, ook bij overspel!

FRED: Ook bij vieze gedachten?

ST PIETER: Ja, ook bij vieze gedachten!

MAURICE: Dan moet ge nog zien waaraan dat ge denkt! Amaai, dat is straf!

ST PIETER: Dit is onze enige redding nog zolang de Baas niet terug is! En nu ga ik controle doen! Zijn er nog vragen? Nee? Okee dan! (af)

YVONNE: Wat moeten wij nu met die belletjes doen? Dikke zever is dat! Ik speel niet mee! Dat is weer één van z'n eigen uitvindingen! Die ken ik!

BETTY: Zou dat echt werken?

COLETTE: Dat zal wel! Waarom zou St Pieter dat anders doen?

FRED: Dat ding marcheert niet! Dat is alleen maar om ons bang te maken. Wanneer valt uwe frank nu toch eens?

COLETTE: Hoe weet gij dat?

FRED: Hier se, ik denk aan iets heel vies! Hebt gij m'n belletje horen rinkelen? Ik ook niet!

BETTY: We zullen het eens testen!

(Betty en Colette trekken hun kleedje tot boven de knie. Maurice en Fred hebben daar helemaal geen last mee. Kleedje wat hoger. Maurice en Fred beginnen te zweten. Kleedje nog wat hoger. Maurice en Fred sluiten hun ogen om hun belletje niet te doen rinkelen. Maurice piept even en... z'n belletje rinkelt)

MAURICE: Hoe is dat nu toch mogelijk? Daar slaap ik al 15 jaar bij in 't zelfde bed en nog steeds vangt ze mij!

(Als Colette nog wat meer toont, begint ook het belletje van Fred te rinkelen.)

Van Gorp bekijkt alles nogal rustig)

FRED: We geven ons over.

YVONNE: Prullemannen, dat ge daar staat...!

BETTY: En wat scheelt er met Van Gorp?

VAN GORP: Niks!

COLETTE: Waarom rinkelt uw belletje dan niet?

VAN GORP: Omdat ik enkel wil leren dansen!

YVONNE: Daar is 'm weer!

BETTY: Maar dit kan nu niet, Van Gorp! Prent dat nu toch eens in uwe stomme kop!

VAN GORP: Ik wil dansen! Nu!

(Van Gorp trekt jas uit en stroopt z'n broekspijpen op. Hierdoor begint het belletje van Yvonne te rinkelen. Alle blikken worden op haar gericht)

FRED: Wat is dat nu? (lachbui)

MAURICE: Hoe is 't mogelijk? Een ouwe schuur die begint te branden! (lachbui)

BETTY: (eist verantwoording) Make...? Wat is dat...?

YVONNE: Sorry, ik liet me even gaan!

COLETTE: Zo'n schoon benen heeft Van Gorp nu ook weer niet! (haar belletje rinkelt) Allé ik bedoel maar dat ik ooit schoner mannebenen heb gezien.

MAURICE: 't Lijken meer stokken om tussen de erwten te steken op het land! (zijn belletje rinkelt) Ik bedoel, dat ze kunnen dienen om mee op het land te werken, ja!

BETTY: Zeg, ik krijg stilaan honger!

FRED: Ik ook. (zijn belletje rinkelt) Ik bedoel, honger en dorst! (zijn belletje rinkelt weer) Allé, ik stik van den dorst..., als ge dat wilt horen!

(Fred en Maurice stoten toevallig enkele formulieren van het bureau. Ze rapen ze op en staan zowat met hun achterwerk naar het publiek gericht, recht in het zicht van Van Gorp. Zijn belletje begint te rinkelen. Alle blikken op Van Gorp gericht. Ze eisen mimisch een antwoord)

VAN GORP: Kukeleku....! (krijgt nog enkele ander tikken op rij) Woef woef...! Mèèèè mèèèè...! Beuh... beuh...!

FRED: Wat moet dat voorstellen, Van Gorp?

VAN GORP: Ik weet het ook niet! (zijn belletje rinkelt) Ik weet het wel..., maar daarom weet gij het nog niet!

ST PIETER: (keert weer. Z'n nervositeit neemt extreme vormen aan) Wat gebeurt hier nog allemaal als de Baas er niet is? Waar blijft mijnen Baas eigenlijk?

ALLEN: De Baas is op reis!

ST PIETER: Maar iedereen wacht op hem! Hij moet HIER zijn!

YVONNE: Ge kunt uw werk niet af!

MAURICE: We zullen morgen eens een feestje gaan bouwen!

FRED: Want dat kennen ze blijkbaar nog niet in den hemel.

ST PIETER: Dat zou ik maar laten als den Baas niet thuis is!

BETTY: Allé St Pieter, daar moet een beetje beweging in de brouwerij komen.

ST PIETER: Daar is hier al meer dan genoeg beweging!

COLETTE: Dat is de enige manier om uw bezoekers kalm te houden!

ST PIETER: Maar mensen, feesten dat hebben wij hier nog nooit gedaan! (alle belletjes rinkelen) Allé, toch geen echt feest. Wel eens zo wat gedronken en zo, maar meer niet!

MAURICE: St Pieter, feesten is ook niet méér dan wat drinken en zo!

FRED: Dan wordt het morgen den eerste keer!

MAURICE: En den eerste keer is 't altijd het plezantste! (stil, mislukte grap) Hé Betty? (belletje van Maurice rinkelt. Maurice stuit op strenge blik van St Pieter)

BETTY: Ik heb honger!

ADELE: (op) Ik heb goed nieuws en ik heb slecht nieuws! Wat moet ik het eerste zeggen?

MAURICE: Het slechte nieuws natuurlijk!

ADELE: Deze middag eten we peperkoek!

ALLEN: (algemene ontevredenheid en gemor) Ooooh....!

FRED: En 't goede nieuws?

ADELE: Daar is genoeg voor iedereen!

ALLEN: (nog meer ontevredenheid) Ooooh....!

ADELE: (krijgt de twee staarten van Fred en Maurice in de gaten en haalt haar slagersmes boven) Wie heeft er goesting in echte, verse ossestaartsoep?

ALLEN: Ikke! Ikke! Ikke!

ADELE: Kom, leg ze dan maar op tafel!

(Men grijpt Maurice beet en men legt z'n staart op tafel. Adèle wil 'm afkappen)
Hebt ge schrik?

MAURICE: (met bang lachje) Nee! (zijn belletje rinkelt)

(Maurice wringt zich los en gaat samen met Fred op de vlucht. De rest holt er achter aan onder luid enthousiasme)

VIJFDE BEDRIJF:

Volgende dag.

Behalve Odrada en Adèle zit iedereen aan tafel. Einde maaltijd. Maurice en Fred zijn hun staart kwijt.

FRED: Spijtig dat ik mijne staart niet meer heb.

COLETTE: Waarom?

FRED: Dan kon ik er eens mee over tafel slaan en ze was proper.

ST PIETER: Jamaar, dat is maar één woord en ge hebt 'm terug!

MAURICE: Laat maar zijn!

ST PIETER: Kom mensen, nu gaan we de belletjes inleveren!

YVONNE: Waarom?

ST PIETER: Daar is de voorbije nacht nogal wat afgerinkeld! Op deze manier kan het ook niet! Kom, inleveren. Allemaal!

(Van Gorp haalt de belletjes op en stopt ze weg)

ST PIETER: Wat vindt ge nu van 't eten, mensen?

FRED: Dat is de eerste keer dat ik in den hemel fatsoenlijk gegeten heb, moet ik zeggen.

MAURICE: Adèle kent er blijkbaar toch iets van.

VAN GORP: Dat is maar normaal. Ik ben alles moeten gaan halen bij de Chinees!

BETTY: Is dat hier ook al?

YVONNE: Al sjans dat ze u hier nog hebben, Van Gorp! Ik zou niet weten hoe dat ze 't anders zouden klaarspelen!

ST PIETER: Van Gorp, is er vandaag al controle gedaan?

VAN GORP: Nee.

ST PIETER: Gij en Adèle, vooruit!

VAN GORP: (begint te balken als een ezel) la...! la...!

ST PIETER: Toch spijtig dat het toneel nu niet doorgaat hé! Ge moet eens luisteren hoe schoon hij dat al kan!

BETTY: En waarom gaat dat niet door?

ST PIETER: Daar hebben er een paar afgezegd.

YVONNE: Maar nu kent 'm zijne rol!

VAN GORP: la...! la....!

COLETTE: Hij kan er zelfs niet meer mee stoppen!

ST PIETER: Te goed ingestudeerd!

VAN GORP: la...! la...!

(Adèle op)

ST PIETER: Adèle, gij en Van Gorp gaat onmiddellijk controle doen op voetsporen van de duivel!

VAN GORP: Jamaar, en dat dansen dan?

ADELE: Dansen? Wie gaat er dansen?

VAN GORP: Wij!

ADELE: Met muziek?

FRED: (spottend) Nee, iemand zingt er een liedje!

ADELE: Mag ik ook meedoen?
 ST PIETER: Eerst controle doen!
 ADELE: Kom Van Gorp!

(Adèle en Van Gorp af)

ST PIETER: En nu gaan de vrouwen hier eerst de tafel afruimen!
 YVONNE: Nee nee, wij gaan eerst dansen!

(Fred zet radio aan. Beide koppels dansen slow. Yvonne vindt geen partner)

YVONNE: Hoe? En ik dan? Met wie moet ik dansen?
 MAURICE: Met die stoel daar! Soort zoekt soort, weet ge nog!
 FRED: Daar schiet er nog ene over! (blik naar St Pieter)
 ST PIETER: Nee hé! Nee hé! Toch niet met zoiets!
 YVONNE: Zijt gij misschien beter dan ik?
 ST PIETER: Ja, want ik ben toevallig heilig verklaard en gij nog niet! (St Pieter af.
 Yvonne ruimt de tafel af terwijl de twee koppels dansen. Onderlinge gesprekken)
 FRED: (tot Colette) Dat is lang geleden dat ge nog zo dicht tegen mij hebt gehangen!
 COLETTE: Zeg dat wel. (ernstig) Waarom loopt gij altijd naar andere vrouwen, Fred? Zijt ge niet tevreden met mij of wat is 't eigenlijk?
 FRED: Colette, gij zijt niet zoals die andere vrouwen!
 COLETTE: Waarom niet?
 FRED: Die andere vrouwen laten hun 'kom eens voor' zien. Gij niet! Gij stopt dat weg!
 COLETTE: Okee, in 't vervolg zal ik eraan denken.
 BETTY: (tot Maurice) En wat scheelt er met u?
 MAURICE: Niks!
 BETTY: Hoe niks? Ah jawel, want ge zoudt eens graag vreemd gaan, hebt ge gezegd! Wat scheelt er aan mij? Iets niet in orde met mijn figuur?
 MAURICE: Betty, alles is veranderd tegenover vroeger. Vroeger kriebelde ge al eens onder mijn kin! Ge weet hoe graag ik dat heb. Maar ge doet het nu niet meer!
 BETTY: Natuurlijk! Toen had ge nog maar één kin!

(Fred zet radio uit. Gedaan met dansen. Ze zetten zich aan tafel)

FRED: (verveling slaat toe) Hier zitten we nu.
 MAURICE: De vraag is; kunnen wij hier voor altijd zo maar blijven zitten?
 FRED: Nee, dat kan niet!
 YVONNE: De relatie tussen Maurice en mijn dochter is een fiasco omdat hij daar altijd zo maar zit!
 MAURICE: Ge moet u niet moeien met ons! 't Was beter dat gij wat meer naar uzelf keek!
 FRED: Of naar een andere vent. Uwe vent heeft u 10 jaar geleden niet voor niks laten zitten!
 MAURICE: Wie houdt het nu uit bij zo'n kreng?

(Van Gorp en Adèle op in boxershirt. Van Gorp zet radiovolume op luid. We horen 'Yamazouki' van The Yamazouki's! Ze dansen met vreemde gebaren. De twee koppels doen met hen mee. St Pieter en Odrada komen tevoorschijn. Ze worden direct mee in de dans gesleurd. Het gaat er feestelijk aan toe tot Betty en Colette merken dat hun mannen te veel aandacht besteden aan Odrada. Betty zet radio uit)

VAN GORP: Wat doet gij nu?

BETTY: Ik zet de radio uit.

VAN GORP: Waarom?

BETTY: Omdat ik dorst heb.

FRED: Adèle, haal ons eens één van uw beste flessen wijn die ge in huis hebt. Maar trek maar iets anders aan want als die wijn ne schrik pakt dan is 'm slecht tegen dat ge ermee hier zijt!

(Adèle haalt een fles wijn)

MAURICE: We gaan feesten!

ST PIETER: En kaarten!

BETTY: Okee, ik wil sexpoker doen!

ST PIETER: Wat is dat?

COLETTE: Dat zult ge wel zien!

ADELE: Dan wil ik ook wel eens meespelen!

ST PIETER: Adele, is er al controle gedaan?

ADELE: Nee.

ST PIETER: Zoiets gaat voor, hé Adèlleke!

ADELE: Ja Pietje!

(Adèle af. Men geeft ieder vijf kaarten. Het spel verloopt in snel tempo)

FRED: Betty, gij verliest! Begin maar hé!

YVONNE: Nee Betty!

BETTY: Allé make, wat is daar nu toch aan? (trekt haar blouse uit. Ze draagt een onderkleed)

ST PIETER: Hela, wat doet gij nu?

MAURICE: De verliezer betaalt!

ST PIETER: Er wordt in mijnen hemel niet voor geld gespeeld!

FRED: Wij betalen niet met geld! Wij betalen met vlees!

ST PIETER: Jamaar, dat gaat hier nog niet door hé! Zo'n dingen wil ik niet in den hemel!

MAURICE: Nu moet ik St Pieter gelijk geven.

BETTY: Wat weet gij daarvan? (trekt blouse weer aan)

MAURICE: Omdat gij graag uw lichaam aan iedereen toont, daarom kunnen andere mensen daar nog niet tegen. En als er dan nog iets te zien was zou ik zeggen, ja!

BETTY: Andere venten vinden mijn lichaam mooi!

MAURICE: Hoe weet gij dat? Niemand heeft het ooit gezien! (ontdekt dat Betty zich versproken heeft) Of toch? Of toch...?

YVONNE: Betty, laat u niet doen door die kerels!

MAURICE: Ge hebt ne minnaar! Kom, biecht het maar op!

BETTY: Colette, gaan we het hen vertellen?

COLETTE: We zullen kort en bondig zijn. We hebben ALLEBEI ne minnaar!

FRED: Watte...? Gij ook al! Gij se heks! Ik dacht het wel dat er iets scheelde!

MAURICE: Natuurlijk! Anders gaan ze niet zonder ons naar zee voor een paar dagen!

YVONNE: Mijn dochters hebben gelijk! Ik zou het ook doen!

ST PIETER: Mensen, ik heb er niet veel mee te maken, maar...

YVONNE: (onderbreekt snel) Juist! Zwijgen gij!

FRED: (haalt zwaar uit naar de vrouwen) Maar nu zijt ge met ons nog niet aan de nieuw patatten! Dat geef ik u op een briefke!

MAURICE: En dan hier nog flauw zitten doen! (imiteert vrouwestem) Scheelt er iets aan mijn figuur? Ziet ge mij nog graag?

FRED: Nu gaan ze nog zweten! Gegarandeerd!

COLETTE: En wat zoudt gij ons kunnen aandoen? Zeg me dat eens ne keer! Klunsen...!

BETTY: Niks!

MAURICE: Daar zult ge nog eens kunnen van verschieten, madammeke!

FRED: We zullen onze relaties eens gaan aanspreken!

COLETTE: Relaties...? Ge hebt er geen! Ja, daar die tafelpoot daar misschien!

ST PIETER: (luid) En nu ben ik het beu hier! Ik ben de baas hier! (algemene stilte, dan minder luid) Allé, den tweede toch! Ik weet echt niet meer wat ik moet aanvangen met uw bende! 't Is hier nog nooit zo rommelig en lawaaierig geweest als nu! Daar moet iets gaan gebeuren hier! En waar blijft mijnen Baas toch!

VAN GORP: Die is toevallig op reis! (krijgt tik van St Pieter) Dat weet ik onderhand ook, Van Gorp!

FRED: Wat nu?

ST PIETER: Dat vraag ik me ook af!

(Plots lijkt er een storm op te steken. We horen en zien aanhoudend donder en bliksem)

ST PIETER: Daar is 'm! Daar is 'm! (bijna hysterisch) Daar is 'm!

ALLEN: Wie?

ST PIETER: De Baas! (wordt bijna gek van nervositeit) De Baas is op komst!

(Iedereen loopt alle kanten uit en botst op iedereen. Dit wordt nog erger als ook Adèle met de fles wijn in de kamer komt en dit ook begint te doen. Iedereen kruipt ergens achter. De hoofden komen traag en voorzichtig weer tevoorschijn als het onweer wat tempert)

STEM BAAS: (zware luide stem) St Pieter...?

ST PIETER: (aarzelend) Euh..., ja Baas!

STEM BAAS: Kom eens naar hier!

ST PIETER: Ja Baas! (tot de anderen) Ik moet naar zijnen bureau gaan!

FRED: (fluistert luid) Niks zeggen van onze staart hé!

MAURICE: Of we kaarten niet meer mee!

(St Pieter voorzichtig en twijfelend af)

VAN GORP: (doet handje op en neer) Oh la la...! Nu gaat er iets zwaaien!

FRED: Is 'm nogal streng?

ODRADA: Dat gaat!

ADELE: Precies dat 'm slecht gezind is!

BETTY: We krijgen 'm toch wel te zien?

YVONNE: Ik denk het niet! Ik zit hier al drie maanden en ik heb hem nog niet gezien! Hij is bijna altijd onderweg!

VAN GORP: Hij heeft veel werk! Daar is overal ambras! In heel de wereld! Wat wilt ge dan?

MAURICE: Hebt ge er schrik van, Van Gorp!

VAN GORP: Ikke? (met lachje) Maar nee!

(Plotse donderslag. Van Gorp duikt in de armen van Maurice. Iedereen duikt weer weg)

FRED: Wat is dat?

ODRADA: Hij is al terug op reis!

FRED: Wat komt die hier dan doen?

(St Pieter daagt weer op)

COLETTE: Wat heeft 'm gezegd?

ST PIETER: Dat ik u moet terugsturen naar beneden! Dat ge veel te vroeg waart!

MAURICE: Terug...? Hoe kunnen wij nu terug naar beneden?

BETTY: Met een parachute?

MAURICE: Och, ge zijt zot!

ST PIETER: De vrouwen gaan terug naar zee en de venten gaan terug naar dat steegje. Ge komt terug in de situatie voor dat ge stierf! Dus, past een beetje op hé, dat ge hier geen tweede keer aankomt! Maak u maar gereed! Misschien dat ge nog snel afscheid kunt nemen van uw vrienden hier, Van Gorp, Odrada en Adèle!

(Er wordt afscheid genomen. Kusjes en omhelzingen. Ook Yvonne neemt afscheid van Van Gorp. Dat merkt Fred)

FRED: (tot Yvonne) Wat doet gij nu?

YVONNE: Ook afscheid nemen. Waarom?

MAURICE: Jammaar, gij kunt niet mee naar beneden.

YVONNE: Waarom niet?

FRED: Omdat gij moet hierblijven, daarom!

YVONNE: Nee nee nee nee!

FRED: Ja ja ja ja!

(Vragende blikken naar St Pieter)

ST PIETER: Sorry Yvonne, de heren hebben gelijk. Gij moet hierblijven!

(Fred en Maurice beleven binnenpretjes)

FRED: En als ze niet braaf is dan steekt ge haar maar in de hel!

(Yvonne huult. Van Gorp en haar dochters trachten haar te troosten)

BETTY: Sorry make, wij kunnen er ook niks aan doen.

VAN GORP: We zullen gaan dansen, Yvonne. En kaarten met St Pieter. We zullen ons hier wel amuseren. 't Is niet goed daar beneden en 't stinkt er vreselijk!

YVONNE: Hoe weet gij dat? Ge zijt er ooit maar 5 dagen geweest en toen waart ge nog maar pas geboren!

VAN GORP: Ik weet dat van de Baas. Hij vertelt ons soms dingen die daar beneden allemaal gebeuren! Vreselijk als ge daar als mens moet in meedraaien! En nu hebt ge tijd om mij eens fatsoenlijk te leren dansen!

YVONNE: Ja, ik zal u leren dansen!

ODRADA: Kom Yvonne, we gaan rijstpap eten. Gaat ge mee?

(Van Gorp, Odrada en Yvonne gaan arm in arm af)

YVONNE: (voor ze de kamer verlaat) Dag Betty.

BETTY: (snottert) Dag make.

YVONNE: Dag Colette.

COLETTE: (snottert) Dag make.

(Yvonne af)

ST PIETER: Nu is het reglement in den hemel zo; iemand die door de Baas wordt teruggestuurd mag 3 wensen doen! Omdat ge met z'n vieren zijt mag er maar één onder u kiezen!

BETTY: Ik wil de lotto winnen!

COLETTE: Ik ook.

MAURICE: En ik wil een eigen trein!

FRED: En ik ben de oudste, dus ik moet kiezen!

ST PIETER: Dat is het verstandigste dat ge hier op al die dagen al gezegd hebt, Fred! Gij moogt 3 wensen doen!

COLETTE: Zie wat dat ge zegt, hé snul!

BETTY: Vraag geld, Fred! Geld!

FRED: Eén: ik wil dat Maurice en ik nog 50 jaar leven. Twee: ik wil hier mazout komen leveren!

ST PIETER: Stop, stop...! Dat gaat niet! Zo'n dingen dat kan beneden maar hierboven niet!

FRED: In de hel dan misschien?

ST PIETER: Daar is 'm weer! Kom, iets anders of 't is hier gedaan met kiezen!

FRED: Okee, okee dan! Twee: ik wil eens ene keer op de troon van uwen Baas gaan zitten! (zet zich op troon) Amaai, dat doet deugd! En deugd dat dat doet! Maar deugd dat dat doet!

COLETTE: Kom er maar af, kwiet! Seffens verspeelt ge uwen derde wens nog!

ST PIETER: En de derde?

FRED: En drie: ik wil dat.... (fluistert iets in het oor van St Pieter)

ST PIETER: Okee! Dat is dan afgesproken!

BETTY: Jamaar, dat is flauw hé! Waarom mogen wij niet weten wat dat gij....

FRED: (onderbreekt) Betty, IK heb mogen kiezen! Niet gij hé!

ST PIETER: Beste mensen, ik hoop dat ge goed aankomt daar beneden! En vertel aan de mensen daar dat ze een beetje op hun gemak zijn hé en hun verstand gebruiken!

FRED: Dat zullen we zeker doen, St Pieter!

ST PIETER: Wacht nog eens efkes....! (kijkt diep in de ogen van Fred en Maurice en steekt z'n hand naar hen uit) Kom heren....!

MAURICE: Wat nu?

ST PIETER: Kom heren! Ge weet goed genoeg wat ik bedoel!

(Fred en Maurice maken met tegenzin hun zakken leeg. Er komen enkele gouden eieren uit, enkele gouden lepels en een hoop gouden kippenmest)

ST PIETER: Nogmaals een bewijs dat ge nog niet gereed zijt om in den hemel te komen logeren! Wacht nog eens efkes. Ik moet nog rap iets regelen! (in snel tempo af)

BETTY: Maurice, gij uilskuiken!

MAURICE: Kan ik er iets aan doen? Die St Pieter lijkt wel een helderziende!

(Onder volgende dialoog tussen de vrouwen toont Maurice duidelijk achter z'n rug aan Fred dat hij nog een gouden ei en wat gouden kippenmest in z'n handen heeft. Fred neemt het ei over en steekt het tevreden op zak. Maurice stopt het gouden kippenmest in z'n eigen zak. Ze fluisteren elkaar iets in het oor en beleven binnenpretjes)

COLETTE: Het zullen altijd twee klunsen blijven, Betty.

BETTY: Ze hebben geen enkel benul van geld!

COLETTE: Morgen zit mijne Fred weer op zijne camion.

BETTY: En mijne Maurice weer in zijnen trein.

COLETTE: (minder luid) En wij weer aan zee.

BETTY: Ons leven zal altijd eentonig blijven, zo lang we met die twee puiten getrouwd zullen zijn!

(St Pieter met Adèle binnen in snel tempo)

ST PIETER: Adèle moet u nog iets zeggen, geloof ik.

ADELE: Ik moet u nog bedanken heren. Ge hebt wel degelijk wat beweging in den hemel gebracht! Als geschenk wil ik u dit nog overhandigen!

(Adèle overhandigt Fred een stukje ingepakte peperkoek)

ADELE: Dat is nog een stukske peperkoek voor onderweg, als ge moest honger krijgen!

EPILOOG:

Aangepaste zetstukken of gesloten doek.

Fred en Maurice liggen op de grond zoals ze gestorven zijn. Ze worden wakker.

MAURICE: Fred, zijt ge wakker?

FRED: Ja.

MAURICE: Ik heb een rare droom gehad, Fred!

FRED: Over den hemel?

MAURICE: Ja. Hoe weet gij dat?

FRED: Ik heb ook gedroomd over den hemel!

MAURICE: Wat liggen wij hier eigenlijk te doen?

FRED: We zullen plots slaap gekregen hebben zeker! (merkt iets in z'n hand, peutert het pakje open en ontdekt stukje peperkoek) We hebben niet gedroomd, Maurice! Hier, kijk maar! Dat is dat stukske peperkoek dat Adèle ons heeft meegegeven voor onderweg!

MAURICE: Is dat dan allemaal echt gebeurd? Dat gaat geen mens geloven! (monstert omgeving) Wat kwamen wij hier eigenlijk doen, Fred?

FRED: Een pint drinken.

MAURICE: En waar zijn ons vrouwen?

FRED: Die zitten aan zee! Weet ge dat niet meer?

MAURICE: Ach ja! Aan zee!

FRED: (met teleurstelling in z'n stem) Op jacht naar andere venten zeker!

MAURICE: Toch spijtig dat we terug in de echte wereld zitten! Weeral werken, eten, slapen, opstaan, werken...! Die dagelijkse sleur. Dat gezaag van ons vrouwen! En eerlijk gezegd, ik kan het maar moeilijk verdragen als ik met de gedachte moet leven dat ons Betty ne minnaar heeft! Misschien waren we toch maar beter in den hemel gebleven!

FRED: Ik heb nog een verrassing voor u, Maurice!

MAURICE: Trap het af! Ik heb mijnen buik vol van die verrassingen!

FRED: Jammaar, dit is de schoonste uit heel uw leven! Weet ge nog dat ik 3 wensen mocht doen?

MAURICE: Ja.

FRED: Eén: we leven nog 50 jaar! Twee: ik heb in den Baas zijn troon mogen zitten!

MAURICE: (plotse interesse) En bij drie hebt ge St Pieter iets in z'n oor gefluisterd! Wat was het, Fred? Kom, zeg het!

FRED: De derde wens was.... dat ons vrouwen... voorgoed naar de hel mogen gaan!

MAURICE: (uitermate tevreden) 't Is niet waar?

FRED: Ja, 't is wel waar!

MAURICE: (uitbundige vreugdekreet) Jipiééé...! Fred, ge zijt ne crack!

FRED: (voelt toevallig iets in z'n zakken, tovert een gewoon ei tevoorschijn) Hier se...! Hier se...!

MAURICE: Dat moet dat gouden ei zijn dat we meegepikt hebben!

FRED: Maar natuurlijk, Maurice jongen! We zijn rijk!

MAURICE: (haalt handvol gewone kippenmest uit z'n zakken) Dan moeten dit die gouden kippekeutels zijn!

MAURICE: (monstert ei) Precies dat dat ei toch een beetje van kleur verandert is!

(monstert kippenmest) En mijn kippenmest ook!
FRED: Maar nee! Dat is maar een gedacht! Dat is goud! Puur goud! Hier, kijk maar!
(proeft van kippenmest, spuwt onmiddellijk uit en ruikt eraan) Dat is gewone
kippenstront, verdekke! Hoe kan dat nu...?
MAURICE: Dan zal dat ei ook wel...?
FRED: Nee nee, dat ei is echt goud. Hier, kijk maar!
(slaat het ei stuk op voorhoofd van Maurice. De specie druipt van z'n aangezicht)
Sorry Maurice, Ik denk dat we toch echt gedroomd hebben!

DOEK